PROMIN

ПРОМІНЬ

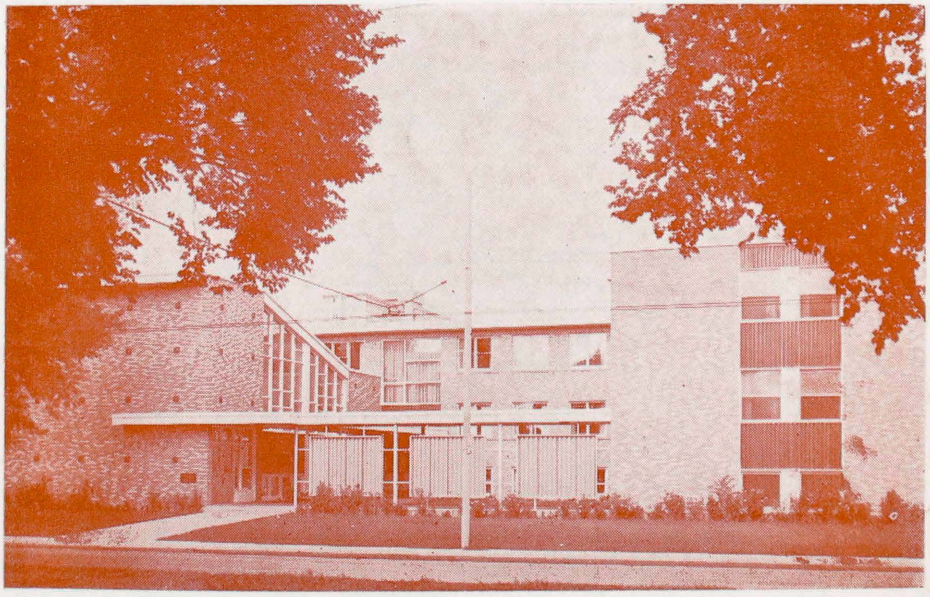

Ч. 10
Жовтень
1976

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ
РІК XVII ЖОВТЕНЬ, 1976 Ч. 10
Виходить раз у місяць
Видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Редагує Редакційна Колегія
Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN
No. 10 OCTOBER, 1976 VOL. XVII.
Monthly Publication
Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$6.00
Передплата до інших країн	6.00
Поодиноке число	60

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$6.00
Subscription in other countries	6.00
Single copy	60

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Б. І. Антонич — Книжка ... 1
— З приводу двох ювілейних з'їздів ... 1
О. Райчиба — Нова професійна сила ... 3
Н. Лазоренко — Річна Конференція Жіночої Ради ... 4
Г. Михальчук — Молода перлина музичного світу ... 7
— Вісті з централі ... 8
Друзі — Вітаємо з новим успіхом ... 9
Іван Боднарчук — Лісова черешня ... 10
Бл. п. Оля Андрущак ... 12
Jean Baker — Emily Ostapchuk Given National Honor ... 15
— Музейні вісті — Курси практичних занять ... 18
— Квіти незабутнім ... 22
Громадська і родинна хроніка ... 24
Річні звіти відділів ... 26
Домашнє господарство ... 32

НА ОБКЛАДИНЦІ — Інститут Св. Івака в Едмонтоні заснований 1917 р.
Тут знаходиться Централя Союзу Українок Канади

ПІВСТОРІЧЧЯ — 1923 — 1973 — ЖІНОЧОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ В САСКАТУНІ, ПЕРШОГО ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Під таким заголовком появилась солідна праця — історія першого відділу Союзу Українок Канади в Саскатуні. Авторкою книжки є Савеля Стечишин.

Відділ в Саскатуні видав цю книжку з нагоди свого 50-ліття 1973 року. Хоч в ній описано працю жіночого т-ва, то читач знайде тут для себе багато цікавого — книжка відзеркалює образ подій та праці цілої організації Союзу Українок, особливо його початки.

Книжка багато ілюстрована історичними світлинами, видана на добрім папері. Книжку повинні набути собі членки інших відділів для бібліотек, в подарунку, для себе і всі ті, які цікавляться зростанням українського життя в Канаді.

Ціна книжки: в твердій полотняній оправі — $8.00, в м'якій оправі — $5.00.

Замовляти на адресу:

Ukrainian Women's Ass'n Branch
919 — 20th Street West
Saskatoon, Sask. S7M 2H3

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

1926 — 1976

У ЮВІЛЕЙНИЙ РІК СВОГО 50-ЛІТТЯ ГОТУЄТЬСЯ

ДО

УРОЧИСТИХ СВЯТКУВАНЬ

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

З приводу двох ювілейних з'їздів

У цім 1976 році дві передові виховні інституції — Інститут Петра Могили в Саскатуні і Колегія Св. Андрея у Вінніпегу урочисто відмічували свої ювілеї. Інститут Петра Могили в Саскатуні величаво святкував свій 60-літній ювілей, який відбувався в днях 1—4 липня, а Колегія Св. Андрея у Вінніпегу відмічувала своє 30-річчя в днях 7 і 8 серпня.

Історія цих інституцій це світлі сторінки зорганізованого українського життя в Канаді в минулому, десятки років невсипущої і подивугідної праці їх провідників та велика жертвенність українського громадянства. На ці інституції українське громадянство складало свої пожертви, щоб ними здвигнути рідне культурне огнище, в якім горітиме вічний вогонь рідного слова, молитви, які будуть розсадником рідної культури в країні свого поселення і для майбутніх поколінь.

Завдання цих інституцій окреслив у своїм слові до Ювілейної Книги Інституту ред. Мирослав Стечишин в такім змісті:

> « Історія інститутів у Канаді — це найкраща сторінка, яку записали українці, що переселилися з рідного краю в чужі краї. Коли канадійські українці, під яким будь зглядом перевищили українців в Злучених Державах Америки, Бразилії або Аргентини, то перевищили їх якраз через заснування інститутів та зроблення їх осередком свого життя не тільки культурного, але до певної міри і політичного ... Інститути для українських поселенців грали ту саму ролю, що маяк для кораблів у нічній пітьмі біля скалистих небезпечних берегів ... »

І ось Інститутові Петра Могили минуло шість декад, декад повних змагань, поборювань різних труднощів, фінансових і виховних, шість десятиліть невтомної праці, яка приносила багаті плоди. А життя несло багато змін, несе їх і сьогодні. Приходять нові проблеми, нові напрямні і нові люди.

Але певернемось до ювілейних святкувань Інституту Петра Могили. Вони вже поза нами, одначе відгомін деяких подій у святкуванні хвилює сьогодні провідні круги нашого громадянства. Виринуло чимало питань "чому". Чому, майже ціла програма ювілею, за винятком Архиєрейської Служби Божої, кількох точок хору, все інше відбувалось англійською мовою? Навіть "Панорама" (драматичний твір, в якім зображено історію українців Канади від початків їх поселення дотепер) відбувалась наполовину в англійській мові?

Рідномовне питання хвилює сьогодні не тільки все свідоме українське суспільство, але хвилює також канадський уряд. В м. лютім ц. р. заходами федерального уряду в Оттаві відбувалась триденна конференція, на якій широко обговорювано та прийнято клич зберігати і плекати мови інших народностей. Скеровуємо всі зусилля на виховання молоді в рідній дусі і навчанні української мови. В самім Інституті проводились курси української мови повного заглиблення, Рада Української Школи розпучливо змагається за посилену працю в рідних школах. І ось яка супереч-

---

Богдан Ігор Антонич

Книжка

(З приводу "Свята книжки")

Оце вони: одна в обгортці сірій,
а інша чепурненька наче пава.
І різний зміст: ця щира, повна віри
і серця повна, писана горінням,
і кров'ю писана, а та важка
надумою і правд насінням,
хоча не раз буває і така,
що в гарний одяг ... вбрала зміст лукавий.
Чи журишся, радієш, чи то мрієш
про краще Завтра, чи шукаєш слова
науки у непевності й незнанні,
чи слів потіхи у журбі й ваганні,
чи теж, коли переливається по вінця
снага юнацька, буйна, молода,
чи журишся, радієш, чи то мариш —
це завжди вірний, помогти готовий,
наш друг, це наша радість, це товариш
хвилин дозвілля і хвилин труда.
Побудник надокучний, що з дрімоти
нас кличе, соннощі й нудьгу зганяє,
це лік на ялове неробство наше
і на ледачість нашу, на турботи,
це лік — але й суддя, що нас картає.
Це теж скарбниця, що у ній складаєм
не мій, не твій, а — скарб усіх нас спільний,
горіння, прямування, волю збірну
збірноти, що в ній суджено нам жити,
народу мудрість і натхнення квіти.
Це теж скарбниця, що у ній знаходим
по наших предках спадок віри й праці.
Це теж посол, що нас охоче вводить
у терени надбання інших націй.

ність дій у ювілейній програмі з'їзду Інституту П. Могили!

Оце ж і є оці поювілейні питання, які хвилюють всіх тих, що клали основні цілі в свої інституції, всіх тих, що сьогодні хочуть вірити в силу і живучість нашого культурного життя та його майбутнє. І постає питання — як же нам далі бути такими незрівноваженими, розгубленими і безпорадними? Ми забагато вибачаємо нашій молоді, але як же вибачати самим собі?!

Друга інституція — Колегія Св. Андрея у Вінніпегу. Це та, що має давати нам духовних провідників для рідної Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Церкви, яка у своїх мудрих рішеннях на соборах заявила, що в рідній Церкві рідна мова — святкувала урочисто своє 30-річчя. Програма святкувань відбувалась у власнім будинку Колегії на площі Манітобського університету. Ось кілька більших урочистостей, що мали місце в програмі 30-річчя Колегії:

Вечером 7 серпня улаштовано концерт силами курсантів Літніх Курсів Колегії Св. Андрея. По цім відбувся з'їзд - наради членів Ордену Св. Андрея. Наступного дня урочиста Архиєрейська Служба Божа в Колегіяльній каплиці — відправляв Блаж. Митрополит Андрей в сослуженні духовенства. До цінних і напрямних промов треба зачислити слова Блаж. Митрополита Андрея і проф. Албертського університету та директора Канадського Інституту Українських Студій, д-ра Манолія Лупула з Едмонтону.

Ще одною з більше замітних подій в цім святкуванні це Ювілейна Конвокація, якої зміст подаємо в цілости, як витяг з обширного звідомлення Колегії.

ЮВІЛЕЙНА КОНВОКАЦІЯ КОЛЕҐІЇ

« Черговою подією цього Ювілейного дня була Двадцять третя Конвокація Колегії; вона відбулася в колегіяльній авдиторії в неділю о годині 4-ій по полудні. Ця Ювілейна Конвокація була урочиста й многолюдна. Трьом абсольвентам Колегії було видано дипломи Ліценціята Богословія, двох — Бакалавра Богословія, та двом дипломи почесного докторату. Ліценціят отримали: диякон Василь Макаренко, Андрій Меланченко і свящ. Микола Сарамаха (йому надано диплом у відсутності, бо він живе в ЗСА і на Конвокацію не міг приїхати); бакалавреат отримали: прот. Андрій Тетеренко і свящ. Ігор Куташ; Докторат Канонічного права отримала Савеля Стечишин з Саскатуну, Саск., а Докторат Богословія отримав Блаженніший Вл. Митр. Андрей — Первоієрарх Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Він виголосив конвокаційну доповідь на тему Пастирського Богословія. »

На обидвох ювілейних зібраннях — 60-літтю Інституту Петра Могили в Саскатуні та 30-літтю Колегії Св. Андрея у Вінніпегу голова Союзу Українок Канади пані Анастасія Шемелюк офіційно заступала організацію.

Вважаємо, що відгомін поювілейних святкувань одної чи другої інституції це добра ознака, що суспільство подбало не тільки про будову цих інституцій, але слідкує за їхньою працею, дбає про їх дальший розвій не забуваючи про їх основні цілі.

Союз Українок Канади прилучується до всіх тих позитивних побажань, які пролунали цього 1976 року на адресу обидвох вище згаданих інституцій, але завжди буде стояти на принципах і засадах не тільки зберегання рідної мови і культури, але за всецілим їх розвитком у майбутньому.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

у Вінніпеґу

у рік Золотого Ювілею

— 50-ЛІТТЯ —

Союзу Українок Канади

щиро вітає

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ
І ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО
ПО ВІДДІЛАХ.

Складаємо найкращі побажання, щоб праця нашої організації, її ідеологія були й надалі такими світлими як досі. Щоб ми могли продовжувати наші досягнення і ними служити своїй рідній Церкві, свому Українському Народові і Канаді.

За ВІДДІЛ:

Соня Бейзик, голова
Марія Ковальчук, секр.

Нова професійна сила — адв. Даруся Сулима

У понеділок 28 червня 1976 р., Даруся Сулима, закінчивши свої правничі студії на Альбертському університеті, одержала право адвокатської практики в суді в Альберті.

Головний суддя на Альберту Іван Дікур і суддя Дж. Кевена офіційно прийняли її до адвокатської лави.

1972 року Даруся здобула ступінь Б.А. з відзначенням, а в 1975 р. LL.B. 1976 р. скінчила адвокатську практику у фірмі Парлі, Ирвинґ, Генінґ Мастард, Родней і там вона лишилась на праці.

Даруся здобула всю свою освіту в едмонтонських школах. Починаючи від державної школи у 12-й клясі, вона щорічно вигравала нагороди чи стипендії: Provincial Queen Elizabeth Scholarship (1969-1973), Costigan Award in Torts (1973), The President's Scholarship in Law (1973), The L. Y. Cairns Memorial Bursary (1974), The William Gordon Egbert Prize in Administrative Law (1974), The Horace Harvey Gold Medal in Law (1975).

Незважаючи на наполегливу наукову кар'єру, Даруся знаходить час бути членкою СУМК, брати активну участь у танцювальному ансамблі "Шумка" та в Альбертському балетному товаристві, здала іспити з 9 кляси фортепіяна, та вивчала красномовство і драму.

Даруся — дочка Марії й покійного бл. п. Івана Сулими. Вони є членами української

греко-православної церкви в Канаді, в Едмонтоні.

Пані Сулима — довголітня членка відділу Союзу Українок Канади, при катедрі св. Івана. Вона, бувша голова провінційної управи Союзу на Альберту й тепер перша заступниця голови Союзу Українок Канади. Можна згадати, що пані Сулима здобула ступінь B.Ed., а тепер займається студіями на ступінь магістра.

Висловлюємо Дарусі гратуляції, щире признання й бажаємо їй дальших успіхів на новім професійнім становищі.

Оля Райчиба

Провінційна Екзекутива Саскачевану

щиро вітає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

з нагоди його 50-ліття.

Можемо з гордістю сказати, що праця СУК твердо стояла на своїх позиціях у розвитку культурно-освітнього життя в Канаді.

Стійко тримала прапор свого українства.

У майбутньому бажаємо найкращих успіхів.

Нехай Бог завжди буде з нами і допомагає нам у майбутньому.

За Провінційну Екзекутиву
Союзу Українок
Емілія Табашнюк — голова
Татіяна Гарбар — кор. секр.

Відділ ім. Ольги Басарабової у Тандер Бей, Онт.

З нагоди 50-літнього ювілею Союзу Українок Канади

щиро вітає

ЦЕНТРАЛЮ І ВСІХ ЧЛЕНОК ПО ВІДДІЛАХ.

БАЖАЄМО УСПІХІВ У МАЙБУТНЬОМУ.

Управа Відділу ім. О. Басарабової

Річна конференція Жіночої Ради Онтаріо та Окружний З'їзд Східної Екзекутиви СУК в Лондоні, Онтаріо

Дуже гарним збігом обставин ці дві події відбувалися в тому самому місті, а що краще — того самого тижня. Отож наші видатки на транспортацію були одні. Підкреслюю це тому, бо матеріяльна сторінка нашого організаційного життя має по-більшости великий вплив на нашу організаційну працю.

Конференція Жіночої Ради почалася 12 травня в чудовому приміщенні Бресція Коледж в північній частині міста Лодону, Онтаріо. Всі студентські приміщення губилися в зелені й квітах тоді розцвілих черешень та яблунь.

Приїхали ми, то значить пані Галина Сенишин, голова Східної Екзекутиви, та я, перша заступниця, вечером 11 травня. На наше велике здивування, як ми ввійшли до реєстраційного приміщення, нас зустріли сердечним привітом, попросту овацією. Оказалося, що певне число наших членок попали в офіційні делегати місцевих Жіночих Рад, приїхали скоріше й нам зробили привітальну несподіванку.

Наради конференції тривали два дні, де порушувалися різні проблеми сучасного канадійського суспільства, а їх було досить багато (алькоголізм серед молоді, комунікація, рівність платень для жінки за однакову працю, участь жінок на більш відповідальних позиціях, безпека праці, телевізійна програма з надміром різних кримінальних злочинів і тим подібне). З-поміж усіх проблем, обговорюваних тоді, я хочу виділити одну, яка торкається нас: проблема етнічних груп і навчання інших мов у публічних школах. Ця друга проблема через велику, вже закулісову, опозицію була знята з дискусії, під претекстом, що мов стан ще не є аж такий загрозливий.

Першу тему реферувала пані Павліна Бил з Ошави, уродженка Канади українського походження, замужем за англо-саксом, яка є одною з заступниць голови Онтарійської Провінційної Ради. Вона коротко і ясно представила стан етнічних груп в Канаді, зачисляючи сюди всі нації з винятком дійсних тубильців Канади, а саме індіянів та ескімосів. Вона звернула увагу лише на різницю часу прибуття даних етнічних груп, включно з англо-саксами, бо й вони мають свою "олд кантри" і плекають свої звичаї, традиції та культуру. І ось тут побачили ми страшний шовінізм одної групи, яку зачислили до так званих "етнік". Представниці англо-саксьскої групи гостро накинулися на нашу шановну землячку, яка властиво повторила погляди загально канадської конференції щодо цього питання, яка відбулася в Оттаві на початку цього року. Вони твердили, що себе абсолютно не зачисляють до ні одної з етнічних груп, твердячи про свій найскоріший приїзд з грішми за що розбудували Канаду і саме тому всі без вийнятку мусять помаленьку забувати за свою національність, традиції й культуру і ставати чистими канадцями на зразок англо-саксів.

Під час обідової перерви голова Пров. Ради Онтаріо та одна з її заступниць виявила бажання, щоб ми сиділи за одним столом. Відразу ж було заторкнуто поважну тему. Пані Сенишин і я стали на тому становищі, що неможливо, а навіть і недоцільно етнічним групам розчинятися в будь-якому оточенні. Коли існує вже китиця квітів, то чи доцільно буде з ромашки й троянди витворювати якогось гібрида, коли вони пишаються своєю красою. Ромашка хай буде ромашкою, а троянда — трояндою хоч і стоятимуть в одному глечику. Так і з національностями в Канаді. Кожна нація внесла свій дорогоцінний труд в розбудову Канади. Ми підкреслили особливий вклад українців в розбудову Канади, як також нашу тисячлітню культуру, яка не має нічим соромитися в порівнянні з іншими. У висліді розмови, одна з співбесідниць ствердила, що вони в дійсності замало знали про цю ділянку життя Канади. В доказ зрозуміння й поваги, заступниця голови, яка належить до ряду канадских письменниць, подарувала нам по одній своїй книжці з дедикацією.

Цього року, перший раз, Провінційна Рада Онтаріо, впровадила новий проєкт, а саме аудіо-візуальне ознайомлення поодиноких делегатів з своєю річною працею. Для цього були виготовлені діяпозитиви, прозірки, по-англійськи "слайдс", з річної праці товариств, які мали бути супроводжені коротеньким докладом, відповідями на поставлені запити. А саме: Який вплив на організоване жіноцтво мало проголошення Жіночого року? Який вклад праці приносять жіночі організації своєму оточенню? Які зв'язки утримують з іншими організаціями та якими засобами дба-

ють про матеріяльну сторінку своєї організації?

Ввечері того ж дня ця програма відбулася по бенкеті. Мені особисто груди розпирала гордість, що за головним столом, голова Провінційної Ради Онтаріо, посадила поруч себе українку, голову Східної Екзекутиви Союзу Українок Канади, пані Г. Сенишин, яка своєю вечірньою вишиваною сукнею постійно звертала на себе увагу. Після бенкету були виголошені коротенькі вище згадані доповіді та висвітлювалися прозірки. Наша програма — доповідь і прозірки зробили дійсно велике враження. Оплескам не було кінця... Всі гратулювали. Прозірки були з нашого українського життя: посвячення пасок, писання писанок, писанки, мистецькі виставки (Музейні історичні й народні строї, Собор св. Софії ззовні та внутрі, Інститут св. Володимира в Торонті). За кожною прозіркою присутні тільки охали й охали від захоплення. Побажано було подати від 8 - 10 прозірок, а ми дали 24 — скільки могли в такім короткім часі приготовити.

Другого дня продовжувалася конференція, на якій радилися над різними проблемами канадійського життя, ухвалюючи різні рекомендації для онтарійського уряду, а також шукали доріг для покращання щоденного соціяльного рівня свого оточення. Цього дня ми були всім знайомі. Підходили до нас вітаючи й напевно багато з них змінили свою думку про англо-саксонську культуру щодо вищости...

Роз'їхалися ми, як хороші приятелі з давніми й новими знайомими.

Після закінчення цієї конференції наша увага скерувалася в наше середовище, де ми мали відбути наш Окружний з'їзд, а саме до церкви св. Трійці й нашого відділу ім. Княгині Ольги. Отже в четвер 13 травня ми зустрілися з членками нашого відділу і познайомилися з владикою Миколою, як також з головою громади паном Григорієм Співаком. Обговорили програму з'їзду та перевели дискусію на довільні теми. Другого дня, ми були гостями панства Тищенків, а саме голови відділу Союзу Українок ім. Княгині Ольги. З приватних розмов довідалися про життя громади та діяльність жіночого товариства. В суботу ранком ми зустріли на летовищі нашого "міністра фінансів" — пані Стефанію Кульбу (фінансова секретарка), яка приїхала нам до помочі в адміністративній праці з'їзду, а разом і репрезентувала наш місцевий відділ ім. Доньки України в Монтреалі. Ввечері ми вже в трьох знову зустрілися з членками Союзу в церковній залі і, як звичайно, подивляли цю запобігливу, муравлину працю нашого жіноцтва.

16-го травня, в неділю, З'їзд почався Службою Божою. Я пішла на хори, щоб піснею звеличати славу Божу, пані С. Кульба була при реєстрації з двома місцевими панями, а пані Г. Сенишин по короткім побуті в церкві мусіла зійти на залю, де на неї чекала відповідальна праця організаційного характеру.

Парафіяльна заля була святочно прибрана. На сцені пишався "Смолоскип", емблема нашого товариства, а на правому боці була улаштована мистецька виставка українських, мистецьких експонатів як: вишивок, кераміки, різьби, вишиваних образів, яку відтак доповнили експонатами привезеними з Філії Музею в Торонто. Обід розпочався в повнісінькій залі. Після спожиття смачних і обильних страв, приготованих членкинями місцевого відділу, розпочалася офіційна частина З'їзду. Присутніх вітав владика Миколай, виголосивши промову, в якій підкреслив працю жіноцтва на церковній та громадській нивах, звеличавши жінку, як матір та носія наших національних традицій і культури.

Слідували привіти: місцевої голови відділу Княгині Ольги, голови громади, голови Східної Екзекутиви ТУС. Удекоровано корсажами пані Г. Сенишин, пані О. Тищенко та пані І. Вахну, довголітню голову філії музею в Торонто. Слово-привіт виголосила представниця філії музею пані Анна Троян. Вона особливо підкреслила значення музейних речей і пояснила, що це не збір шматок, чи старих речей, але це показ і збереження наших культурних - мистецьких надбань, які віддзеркалюють наш творчий шлях в щоденному житті.

Дивлячись на цю молоду людину, з певною надією, що вона не одинока, виникає впевненість, що ми, як нація не можемо зникнути... Вона підкреслила важливість українських музеїв і закликала підтримувати їх морально й матеріяльно. Пані І. Вахна й пані Д. Мандзюк привезли різні мистецькі експонати, а між ними два народні строї, які моделювалися молодими красунями, а пані А. Троян пояснювала їх походження й поодинокі частини. Після того пані Г. Сенишин виголосила головну до-

повідь на тему "Підсумки організаційної праці за пів століття Союзу Українок Канади, пов'язавши її з оглядом книжки "Окоцвіт" Олеся Бердника.

Пані Сенишин підсумувала матеріяльні здобутки протягом 50-ти років нашого організаційного життя, перевела аналізу культурно-освітньої праці, підкреслюючи дивовижну витривалість, жертвенність нашого жіноцтва, але разом з тим звернула увагу на певні недоліки, які вкрадаються в наше організаційне життя. Наводячи твір Олеся Бердника, зупинилася над важністю виховання нашої молоді. Присутні виявили зацікавлення до її доповіді, бо на залі панувала така тиша, що можна було б чути, якби летіла муха. Після доповіді почалися привіти від делеґатів, як також не забуто і грошових дарів на організаційні потреби.

Була також мистецька програма, яку виконали молоді сили ОДУМ. Хорова частина під мистецьким керівництвом Владики Миколи, танцювальна група під керівництвом Каті Підопригори, деклямація п-ні Галини Блощинської "Отаман Петлюра" — Миколи Щербака та деклямація панни Наталії Кульчицької "Вічна Мати" Ліни Костенко. Всі точки були виконані на мистецькому рівні за що ми щиро вдячні виконавцям.

В частині дискусій та ділових нарад було дискутовано два питання 1. Яке значення та вплив, на організаційну жіночу працю, принесло проголошення Міжнародного Року Жінки? 2. Що корисного приносить організоване жіноцтво Союзу для української та загально канадської суспільности? — Вив'язалася дуже ділова виміна думок.

Ухвалено З'їздом: а) відбути наступної весни Драматичний Фестиваль шкільної Молоді при українських православних громадах. б) виготовити прозірки (слайдс) зі своїх церков та з важних подій пророблено минулорічної праці, які будуть висвітлені на слідуючім Провінційнім З'їзді в Ошаві, у днях 10—11-го жовтня б. р. Поодинокі відділи виготовивши такі прозірки допоможуть загалові

ЮВІЛЕЙНЕ ПРИВІТАННЯ

...„Кожний думай, що на тобі
Мільйонів стан стоїть,
Що за долю мільйонів
Мусиш дати ти одвіт.

Кожний думай: тут в цім місці
Де стою я у вогні,
Важиться тепер вся доля
Величезної війни.

Як подамся, не достою,
Захитаюся, мов тінь,
Пропаде кривава праця
Многих, многих поколінь..."

І. Франко

З нагоди 50-ліття успішної праці
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Східня Екзекутива щиро вітає

Централю Союзу, Провінційні Екзекутиви, Редакцію журналу „Промінь" та все шановне Членство.

Бажаємо нашій організації, непохитно захищаючи українську мову й культуру, прямувати вибраним шляхом до дальшого розвитку української спільноти в Канаді.

Нехай горіючий смолоскип нашої емблеми зігріває наші серця та освічує наш шлях.

ЗА УПРАВУ:

Галина Сенишин, голова
Анна Кіт, реф. журналу „Промінь"
Н. Грицина, кор. секр.

Молода перлина музичного світу

Серед української молоді Монтреалу є чимало талановитих людей. Одначе не всі обдаровані надзвичайним талантом, а при тому стійким характером, силою волі і витривалістю, що веде до осягнення мети. Таких рідкісних перлин небагато і тому ми повинні приділити їм якнайбільше уваги, заохочувати до дальшої праці, до осягнення високого рівня в ділянці їхнього зацікавлення.

Нашою вельминадійною перлиною музичного світу в Монтреалі є Оля Малишко, дочка Михайла і Антоніни Малишків. Оля народилась у Монтреалі і вже від шести років почала вивчати музику. Протягом семи років училась у пані Ґертруди Морфі, яка належала до Роял Консерваторії в Торонті. Протягом наступних десяти років училась у відомої української піяністки Люби Жук при МекҐіл університеті. Тепер продовжує науку у визначного піяніста Чарлза Рейнера, також при МекҐілському університеті.

Будучи першуном під час університетських студій, Оля отримала три стипендії від Українського Робітничого Союзу, та дванадцять нагород з МекҐілського університету.

1975 року Оля Малишко одержала диплом "Bachelor of Music Degree in History Honours". Тепер продовжує студії, щоб осягнути "Licenciate of Music Diploma in Piano". Поруч з тим

Оля ходила до української школи, опісля на курси українознавства при соборі Св. Софії в Монтреалі, і все закінчила з відзначенням. Відтак здала іспит української мови при університеті Ст. Джордж Віллямс та отримала кредит. Здобувши знання в ділянці українознавства, Оля декілька років працювала, як учителька в українській школі, де колись училась. З уродженим педагогічним хистом, була люблена й шанована дітьми, з яких деякі і досі вивчають у неї музику.

Будучи пильною і працьовитою, вивчала також мови. Тепер дуже добре володіє українською, англійською, французькою, еспанською та німецькою мовами.

Цього року їй признали нагороду "Canada Council Grant" сумою 5,500 дол. і другу від провінційного уряду Квебеку "Bourse de l'Enseigment Superieur" сумою 4,000 дол. Обидві нагороди - стипендії призначені на продовження вищих музичних студій в Торонтонському університеті, де Оля буде вчитись у відомого британського музиколога Андру Тюз, спеціялізуючись в історії англійської музики середнього століття.

Щиро вітаємо Олю Малишко, молоденьку перлину музичного світу з її великим досягненням. Бажаємо здоров'я, витривалости і успіхів у дальших студіях. Віримо, що досягне своєї мети і стане музикологом і видатною піяністкою на втіху батькам та на славу українському народові.

Галина Михальчук

ближче взаїмно себе пізнати. Тема виховання молоді та затримання її української нац. свідомости поверталася кілька разів на форум дискусії, обговорювано співпрацю організованої молоді в рядах СУМК і ОДУМ, але жодного конкретного рішення в цій справі не було. Пан Торошенко вніс пропозицію, щоб Східні Екзекутиви складових організацій робили спільну розігравку на роздобуття фондів, а дохід розділювали по рівній частині.

Подяку місцевій громаді та відділові Княгині Ольги за їх гостинність, мистецьку програму, організаційну співпрацю зложила культурно-освітня референтка Східної Екзекутиви пані С. Степанюк.

В гарній товариській атмосфері можна було ще довго дискутувати, але час і дощева погода пригадували делеґатам про час розлуки. Особливо вважаю обидва ці З'їзди дуже успішними.

Наталія Лазоренко

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

У своїм останнім обіжнім листі центральна управа Союзу Українок Канади подає ряд цікавих і актуальних справ, з якими знайомимо наше ширше громадянство. Зокрема справа ювілейних святкувань 50-ліття організації по відділах повинні б бути не лише жіночим святом а справою цілої нашої громадськости, в такій самій мірі, як і членство по відділах присвячується всім громадським ділянкам. Того членство Союзу Українок Канади по відділах сподівається від свого суспільства.

Редакція

Крайовий З'їзд, що завершить Ювілей 50-ліття Союзу Українок Канади, відбудеться в днях **18, 19, 20 і 21-го серпня 1977 року,** в місті Саскатуні. Тут зродився Союз 50 літ тому, тут ми й відсвяткуємо цю історичну подію. Рік скоро промине, дорогі членки! Закликаємо кожну з Вас — плянуйте свої вакації так, щоб Ви і Ваша родина, могли ці чотири дні провести на З'їзді.

Центральні управи СУС — Товариство Українців Самостійників, Союз Українок Канади і СУМК, разом із з'їздовим комітетом у Саскатуні — вже розпочали акцію до підготовки урочистої програми, а Ваша участь дійсно звеличає ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ!

Цього літа відбулись дві події, що зродили гордість і радість у серцях українського суспільства в Канаді, а зокрема для Союзу Українок Канади, а саме: відзначення двох членок: пані Савеля Стечишин, одна з основательок Союзу, була нагороджена титулом "Доктора Канонічних Прав" під час Конвокації, з нагоди 30-ліття ювілею Колегії св. Андрея. Друга членка — пані Емілія Остапчук, яка працює у федеральнім уряді довгі роки, в різних галуззях, що дають кращі умовини життя горожанам Канади. За її великі прислуги була нагороджена найвищим відзначенням, що Канада дає: "Order of Canada". Пані Остапчук є перша українка, що отримала таку нагороду. Поза свою урядову працю вона є активна членка Провінційної Екзекутиви на Британську Колумбію.

ПОБАЖАННЯ ДО "ПРОМЕНЯ" З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ!

Висловлюємо сердечну подяку всім відділам котрі вже подали святочні побажання до журналу, з нагоди нашого 50-ліття. Одночасно, Ваші щирі пожертви забезпечуть видання "Променя" на довгі роки. Ювілей святкуємо тільки раз у житті, отож, хай назва кожного відділу появиться на сторінках "Променя".

СВЯТКУВАННЯ 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ ПО ВІДДІЛАХ

Кожний відділ отримав "Програму 50-ліття Союзу" а заряди й комітети на місцях напевно вже призначили день на свято і пильно взялись до приготування урочистої програми. Ще раз закликаємо — зробіть загальний розголос про свято, щоб українське громадянство належно відмітило цю історичну подію.

ОСІННЯ ПРАЦЯ — З початком місяця вересня оживає організаційне життя по відділах. Згадаємо тільки те, що для нас найбільш важливе: **Українська Школа** — Подбаймо, щоб якнайбільше число наших дітей записалось до кляс при громаді. В тих провінціях, де українська мова є кредитовим предметом науки в державних школах, батьки повинні заохочувати своїх синів і дочок використати цю нагоду вивчити належно рідну мову. Треба мати на увазі, що тільки поважне число учнів, забезпечить постійне навчання на майбутнє.

Пригадуємо тоже, що в деяких університетах студенти мають нагоду вписатися на курси української мови і літератури. І тут, тоже, тільки численна участь студентів запевнить влади університетів, що українці насправді бажають зберегти свою ідентичність у Канаді!

Недільна Школа — майже в кожній громаді, навчання провадять членки Союзу, за допомогою та порадами місцевого отця-пароха. В кожній місцевості обставини життя диктують ведення церковної та організаційної праці; закликаємо, однак, наших членок — де тільки можливо, вживайте українську мову в часі навчання дітей закону Божого!

Анастасія Шемелюк, голова
Стефанія Пауш, кореспондентка

Вітаємо з новим успіхом!

Кожна вістка про успіхи наших людей в будь-якій ділянці життя і праці викликає вдоволення, а то й радість. Ми усі радіємо фактом, що дедалі більше нашої молоді здобуває вищу освіту, закінчуючи університетські студії.

Однією з таких є учителька пані Іванна Каша, яка, одночасно з учительованням, підвищувала своє знання й освіту університетськими курсами і ось недавно здобула ступінь "Б.Ед." (бечелор оф едюкейшон) в університеті Едмонтону.

Пані Іванна — це дочка п-ва Івана й Наталії Іванишин із Саскачевану. Її батько теж учитель, тепер на пенсії в Келовна, Б. К. Іванна виростала і ходила до школи в Медов Лейк, Саск., де довгий час також ходила до Рідної школи при українській православній церкві, в якій її батько був учителем. Згодом, закінчуючи вчительські й університетські курси в Саскатуні, перебувала в Інституті ім. Петра Могили.

Учителювати почала разом із своєю приятелькою Лесею Кіндрачук у містечку Еквіл, Алта. Потім учителювала в Едмонтоні та Келґарі, а тоді знову повернулась до Еквіл. Перебуваючи в Едмонтоні, належала до танцювального ансамблю "Шумка".

1966 року вийшла заміж за Браєна Кашу з Еквіл і там продовжувала свою вчительську працю та вищі вчительські університетські курси, які, як уже згадано, успішно закінчила.

Звичайно, все це їй не легко приходилось, бо крім праці в школі і науки в університеті, треба було справлятися з своїми хатніми й родинними обов'язками (в них двоє малих дітей).

Зичимо пані Іванні якнайкращих успіхів у праці в майбутньому!

Друзі

ЮВІЛЕЙНІ ПРИВІТАННЯ

З нагоди 50-ліття Союзу Українок Канади Відділ ім. Лесі Українки в Мензі, Ман. засилає найщиріші побажання центральній управі, редакції „Променя", провінційним екзекутивам і членкам по відділах. Бажаємо найкращих успіхів у майбутньому.

Юська Друль, голова **Розалія Пелешок,** секр.

З нагоди 50-літнього ювілею Союзу Українок Канади, складаю найщиріші побажання, Вам шановна Центральна Управо і Редакціє „Промінь".

Найперше складаю поклін моїй дорогій мамі бл. п. Марії Бойко, а також всім піонеркам, які вміли передати своїм дітям, внукам і правнукам найбільший скарб, який вони привезли з собою з рідних земель у далекий світ, а це любов і пошану до свого рідного слова, звичаїв і посвячена довгими віками нашу культуру і традиції.

За ці великі послуги висловлюю матерям-піонеркам велике признання і многих щасливих літ життя.

Тим, що гідно сповнили свій обов'язок, а вже відійшли, згадую вдячним словом.

членка відділу у Васетна, Ал-та
Катерина Зінык

З нагоди 50-ліття Союзу Українок Канади щиро вітаємо членок нашої організації, висловлюємо велике признання нашій редакції "Променя", піонеркам за їх щиру працю у збереженні нашої культури, мови і бажаємо успіхів у дальшій праці на многії літа!

Відділ у Евенсбурґ і Вальвуд, Алта.
Л. Новіцька, голова *Н. Барабаш,* секр.

Іван Боднарчук

ЛІСОВА ЧЕРЕШНЯ

(новеля)

Громадський арешт за стіною для нас працівників був важкою покутою. Арештантів приводили, наповняли арешт, а опісля виводили й на наших очах розстрілювали. Приводили німці цілі родини, євреїв — старих, молодих, матерів з дітьми на руках . . . Не то що без їжі, але й без води тримали інколи й дві доби, поки виведуть на окопище. Крізь стіну прошивались до нас стогони, плачі, зойки. А вийдеш на коридор, з заґратованого віконця тхнуло, немов з комина. Страждала моя ніжна душа. Не один раз перо випало з рук, або замість на папері, писало по нігтях.

Одного травневого ранку проходячи повз це заґратоване віконце, я побачив знайоме мені обличчя. То була Кляра —бувша моя учениця. Вона хотіла посміхнутись мені, але усмішка ця вийшла здеформована плачем. Я любив її, як любить учитель ученицю за пильність, здібність і гарну вдачу. А Кляра, ніде правди діти, була таки красуня. Вона зростала на селі, любила пісню, залюбки вивчала вірші, на всяких шкільних імпрезах виступала, як і всі інші, у вишиваній блюзці.

Останній раз я зустрів був її в місті. Уже тоді починалась акція німців на жидів, як тоді казали, їх обов'язувало носити жовтін опаски на рукавах. Кляра тоді була вже студенткою університету. Оскільки пригадую собі, вона була у селянському одязі з книжкою підпахою, з гілкою дикого бузку в руці і з свіжим смутком на обличчі. Попросила мене провести її стежками лісом до села. Це тоді дуже небезпечно було, бо за таке каралось смертю, але я не міг відмовити їй.

Ми пішли стежечкою в горб, без слова наспівуючи давніх пісень. Ліс якось зустрів нас підозріло. Усе в ньому чомусь затихло; вирячились на нас дикі сарни, стежку схрещували нам білки, тільки потічок в розлогій долині видзвонює срібними кораликами до сонця.

— Пан добре зробили, що покинули школу, — сказала. Ніколи вона до мене через „пан" не зверталась і слова ці прозвучали з повною іронією.

— Ні, я не добре зробив. Я вибрав собі дуже невдячне поле й тужу за дітьми . . .

— Ви, Василю, Петровичу, добре зробили! Вам нічого тужити, . . — почала вона без іронії, зовсім серйозно, — діти були б уже вам не повірили. Пригадуєте, колись ви навчали нас учнів, що є один Бог, а прийшла інша влада й на місце свого хреста, повісили ви іншого бога. То що ж тепер сказали б ви своїм дітям? Хіба повірять вони вам в існування одного правдивого Бога? . .

В дусі цього й попливла наша розмова. Її твердження ще раз мене переконали, що ті маленькі люди в лавочках — великі психологи у своїх світосприйманнях.

Ми йшли й не стямились, як перед нами розгорнулась у видолині кремениста річка, що початок свій брала з вершків, від дзвінкого потічка. На березі річки красувалась дика черешенька. Вона немов заблудилась у лісі, стояла опоясена веселкою, самітня. Ми наскочили на неї і стали обскубувати.

— Ой, не нагинаймо її! Вона така ще молоденька, а черешні ще зеленкуваті й гіркі, — сказала Кляра, — сядемо і я собі змочу ноги. А ви, Василю Петровичу, зробіть це саме.

Вона з поспіхом роззулась, сіла на березі, спустивши ноги у воду.

— Наблизіться, Василю Петровичу, до мене, не бійтесь мене. Я без опаски . . . Хотілося б мені тепер поговорити з вами не як ваша учениця, а як рівна з рівним, мені ж вісімнадцятий минув.

При цьому вона не виймаючи ніг з води, лягла горілиць.

— Лягайте тут поруч мене, будемо читати знаки на небі. О, як хотілося б, щоб цей Бог був на світі. Один правдивий і справедливий Бог. Але щоб він діяв, щоб зразу судив, нагороджав і карав . . . Говоріть щось! Чого ви такий мовчазний сьогодні? Вам, мабуть, незручно, що я тут сьогодні з Вами. Боїтесь, що німці нас постріляють, закопають в одній ямі і змішається кров українська з жидівською. Думаєте, що ви більший українець від мене? Це хіба тільки тим, що дехто пояснює собі своє походження, як кажуть: „з кості й крови". А я скажу вам, що скільки не брала пробок крови на студіях, не бачила різниці між кров'ю жидівською, а українською. Усе те, то тільки матерія . . . Навіть серце — матерія. Одне,

З НАГОДИ 50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

Союзу Українок Канади

ВІДДІЛ ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

щиро вітає

Центрапю Союзу, всіх членок нашої організації. Висповлюємо якнайкращі побажання дальших успіхів та витревалости надалі працювати для нашого Українського Народу і Канади.

Всьому членству Союзу Українок Канади просимо в Бога здоров'я на многії літа.

Василина Бойко, голова **Марія Ґрекул,** кор. секр.

що ніким ще не досліджене, то це людська душа. Є душа, то й хочеться вірити, що є й Бог . . .

Вона говорила не зводячи очей з неба, немов би все це читала з синьої карти світу. Я мовчав, прислухався й не мав відваги захитати її думок, що висотувались у неї в безконечність — з тугою за Богом.

Сонце вже було покинуло нас, десь з яру чорною бровою підморгнув сумерк, і ми попрямували до села. Піднялись ще на один горбок, звідси вже видно було стріху її хати. Я знав, що її батьків уже немає в селі, городець хтось завеснував, але в хаті ніхто не жив, вона стояла пусткою з повибиваними вікнами. Вона про це не знала і в мене не було відваги про все це сказати їй. На крайчику ліса вона зупинилась і сказала:

— Ви йдіть, а я ще залишуся тут, підожду, аж зовсім потемніє, щоб уникнути людських поглядів.

Я змахнув їй рукою і пішов. Ще оглянувся, її вже не було. На душі в мене, коли проходив повз нашу школу, спалахнув жаль і гнів.

Після цього я вже її не бачив, аж оце тепер. А люди різне говорили: казали: що вона була найнялась у якогось господаря в горах й там наймитувала, а тепер . . . до заґратованого віконця й небезпечно було підступати. Але прийшла ніч, коли лісова гора підступала до самого міста й грізно звисала над самими дахами. Непереможна гора.

Партизани приїхали грузовиком забрати з магазину контингент, який збирався для німців і випустили арештантів на волю. Вранці, сторожа була пов'язана, будинки здемольовані, арешт опорожнений.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

з нагоди

50-РІЧЧЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

і з нагоди

50-РІЧЧЯ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ім. МАРІЇ МАРКОВИЧ у КАНОРІ. САСК.

відбудеться в неділю 7 листопада 1976 року в такім порядку:

Година 10:00 ранку Служба Божа, а по службі Панахида. О годині 12.30 у Народнім Домі ювілейний обід і святочна програма з участю голова Союзу Українок Канади пані Анастасії Шемелюк.

До участи в наших Ювілейних Святкуваннях запрошуємо щиро всі сусідні відділи.

За заряд відділу:

Павля Данильчук, голова Ольга Бойчук, рекорд. секр.

Бл. п. Ольга Андрущак

У суботу 17 липня після тяжкої недуги відійшла у вічність бл. п. Ольга Андрущак — одна з найбільш активних членок Союзу Українок Канади, загально-відома українська громадська діячка серед українців Канади, людина великої посвяти й ідеалізму. Відійшла у вічність в в молодому віці, в розквіті своїх сил і творчих плянів і тому її смерть, хоч і не була зовсім несподіванкою, все ж таки глибоко зворушила широку громаду приятелів і знайомих, а зокрема її родину та співпрацівників на церковно-громадському полі.

Народилася Ольга Андрущак у Кридорі, Саскачеван в родині Івана Карпінки. Проживала з батьками в різних околицях Саскачевану — Айтуні, Вакав, Редбері, Виткові, де завжди була активною в українському громадському житті. У 1941 році одружилася з Федором Андрущаком, а наступного року родина Андрущаків оселюється в Гефорді, де Федір Андрущак довгий час учителював в державній школі та брав провідну ролю в українському церковному й громадському житті. Його дружина Ольга впродовж усього часу життя у Гефорді була не лише активною помічницею свому чоловікові в його багатосторонній діяльності, але й сама виявила свої великі організаторські здібності в багатьох ділянках — в церковній громаді, в жіночому товаристві, в праці з молоддю, в навчанні української й недільної шкіл, в організації конкурсів українського мистецтва. Через довгі роки Ольга Андрущак була живою душею всього українського зорганізованого життя околиці Гефорд, як також і відзначалася великою активністю в загально-українському й канадському суспільному житті. Впродовж чотирьох років вона була головою Провінційної Екзекутиви Союзу Українок Канади на Саскачеван та довгі роки була членкою Провінційної Екзекутиви, займаючи в Екзекутиві різні становища.

Особливо великі організаційні здібності виявила Ольга Андрущак, коли прибула з чоловіком на постійний прожиток до Саскатуну 1969 р. З перших днів свого прибуття до Саскатуну подружжя влилося в активне церковно-громадське життя при Катедрі Пресв. Тройці, а далі поступово входило у вир загального українського життя цього міста. Уже наступного року Ольга Андрущак була вибрана головою відділу Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської при Катедрі Пресв. Тройці і на цьому становищі була до кінця свого життя. Під її умілим і енергійним керівництвом праця відділу в багатьох ділянках надзвичайно пожвавилася кількісно й якісно. Збори відділу завжди були зразковими, як також численні підприємства чи то культурно-освітнього характеру чи церковного — завжди відзначалися багатством програм, мистецькою красою й досконалою цілеспрямованістю. Будучи головою відділу Союзу Українок Канади при Катедрі, Ольга Андрущак автоматично входила в склад управи Катедри як одна з заступниць голови управи. На цьому становищі вона також внесла великий вклад в працю Катедральної громади, маючи завжди широкі позитивні погляди на кожне питання церковного життя.

Великі урочистості, які відбувалися в Саскатуні ча час головства Ольги Андрущак позначилися її великим духом і її любов'ю до свого рідного: найкращими прикладами були такі події: 50-ліття відділу Союзу ім. Ольги

Кобилянської, свято 50-ліття першого Богослуження українською мовою, храмові свята Катедральної громади чи загально-українські з'їзди, які відбувалися в Саскатуні.

Одночасно Ольга Андрущак займала важливі становища в Провінційній Екзекутиві Союзу Українок Канади на Саскачеван, вносячи в працю Екзекутиви свій великий досвід і невичерпну енергію. Через цілий ряд років вона була головою саскатунського відділу Комітету Українок Канади. На цьому становищі теж відзначалася великою здібністю не лише до праці, але й здібністю до співпраці з жіночими організаціями різних українських середовищ. Великою заслугою Ольги Андрущак була її праця на становищі координатора фестивалів українського мистецтва на провінцію Саскачеван. Такі фестивалі відбувалися впродовж останніх трьох років і позначилися великими успіхами та здобули собі широку популярність між українським громадянством і молоддю. В цьому році Ольга Андрущак, не зважаючи на свою недугу, виконала свої обов'язки координатора особливо успішно.

Покійна була під кожним оглядом зразковою людиною, українкою й християнкою і це було підкреслено представниками багатьох українських організацій в час похоронних відправ. Вона буквально до останньої хвилини життя турбувалася долею своїх організацій, своєї Церкви, а зокрема свого відділу Союзу Українок Канади.

Смерть бл. п. Ольги наступила незабаром після 60-літнього Ювілею Інституту ім. П. Могили. В час Ювілейних святкувань її відвідували численні приятелі й знайомі з цілої Канади, бажали їй скорого видужання (дуже мало людей знали про характер її тяжкої недуги). Відвідав її також та дав своє архипастирське благословення Блаженніший Владика Митрополит Андрей. Воля до життя й діяльності, а разом християнська свідомість людського життя і його мети тримали недужу Ольгу при свідомості до останнього віддиху. Будучи свідомою свого недалекого кінця земного життя, вона все дбайливо уплянувала відносно свого похорону, як плянувала кожне підприємство в час свого довголітнього служіння своєму народові на різних становищах.

Похоронні відправи відбулися в Катедрі Пресв. Тройці в Саскатуні у вівторок 20 і в середу 21 липня. Бого-

служення відправляли прот. Г. Удод, настоятель Катедри і прот. Я. Рибалка з Принц Альберт, кум родини Андрущаків. Як вечером на Панахиді, так і другого дня на Похороні храм Божий був переповнений вірними: прибули попрощати Покійну майже всі зорганізовані українці міста Саскатуну, як також багато представників з різних громад Саскачевану, зокрема з Гефорду. На обох похоронних відправах було поверх п'ятсот людей. Урочистосумно співав Катедральний хор під управою Марії Ткачук. Обидва священики в своїх прощальних проповідях висловили глибоке співчуття родині й усім організаціям з приводу смерти покійної Ольги та підкреслили її великі заслуги на ниві українського релігійного й громадського життя. У вівторок 20 липня, після Панахиди, в Катедральній Авдиторії заходами відділу Комітету Українок Канади відбулося поминальне чайне прийняття для всіх присутніх, а у середу після Похорону там же відбувся поминальний обід. Господарем програми був голова управи Катедри — Федір Кіндрачук, який висловив родині глибокі співчуття від управи Катедри та по черзі попросив до вислову співчуттів представників різних українських організацій Саскатуну: Емілія Табашнюк — голова Провінційної Екзекутиви Союзу Українок Канади прощала Покійну від Екзекутиви, Марія Ткачук — від Музейної Фундації Союзу Українок Канади та від Централі Союзу, Гнатюк від відділу Комітету Українок Канади. Довше слово-співчуття сказала Савеля Стечишин в імені відділу Союзу ім. Ольги Кобилянської при Катедрі, якого покійна Ольга була головою від 1971 року до кінця свого життя. В своєму слові (яке поміщуємо окремо) Савеля Стечишин підкреслила різносторонність талантів Покійної, а серед них найважливіший талант — постійну гарячу й творчу любов до всього свого рідного, любов, яка керувала життям і працею покійної Ольги через усе її свідоме життя як жінки і українки.

В глибокому смутку залишила покійна Ольга свого чоловіка Федора, брата Ореста й сестру Стефанію, а також широке коло приятелів і знайомих, а зокрема осиротила Катедральну громаду в Саскатуні та свій улюблений відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської при Катедрі. На заклик о. Настоятеля присутні склали свої пожертви на місійну радіопередачу УГПЦ в Канаді, якої покійна Ольга була великою промоторкою. Також на бажання родини замість квітів на свіжу могилу Покійної бажаючі скласти свої пожертви можуть це зробити на Музейну Фундацію Союзу Українок Канади або на Фундацію недуги рака. Пожертви можна надсилати на адресу Катедри Пресв. Тройці в Саскатуні.

Нехай буде вічною пам'ять цій заслуженій членкині української громади в Канаді, а її засмученій родині нехай Господь допоможе перенести цю болючу втрату.

ПОДЯКА

Складаємо щиросердечну подяку усім приятелям і знайомим, які словом і ділами допомагали нашій незабутній дружині й сестрі Олі Андрущак в час її недуги як вдома, так і в госпіталі. Дякуємо щиро за картки з побажаннями, за квіти й усні вислови побажань, а зокрема за спільні громадські молитви в Катедрі Пресв. Тройці в Саскатуні, які були відправлені на прохання відділу ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні та відділу Комітету Українок Канади. Дякуємо численним відвідувачам вдома і в лікарні, а зокрема Блаженнішому Владиці Митрополитові Андрееві, священикам нашої Церкви та представникам різних організацій.

Дякуємо о. д-ру Григорію Удодові й о. Якову Рибалці за похоронні відправи, щирі вислови співчуття нам і тим організаціям, в яких Покійна працювала, дякам — Михайлові Пігачеві та Іванові Маґусові за спів в час похоронних відправ і Катедральному хорові й диригентці пані Марії Ткачук за зворушливий спів в час Похорону. В час похорону відділ Комітету Українок Канади в Саскатуні влаштував спеціяльне поминальне чайне прийняття в пам'ять покійної Олі. Щиро дякуємо Управі Відділу за ці труди та всьому членству за їх працю.

Дякуємо управі Катедри Пресв. Тройці, з п. Федором Кіндрачуком на чолі за вислови співчуття та за поміч у час нашого смутку. Щира подяка належить тим нашим приятелям, які несли труну в час похорону та похоронному заведенню „Парк Фюнерал Говм" на чолі з п. Тарасом Михайлюком.

В час поминального обіду численні представники від різних установ і організацій склали нам свої співчуття та висловили щирі слова жалю по відході з цього життя бл. п. Ольги. За це складаємо їм щиру подяку, а саме Федорові Кіндрачукові, голові Катедральної громади, пані Анні Гнатюк — голові відділу Комітету Українок Канади, пані Марії Ткачук — представниці Централі Союзу Українок Канади, Савелі Стечишин — представниці відділу Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні та всім, хто склав свої особисті співчуття. Щиро дякуємо також усім жертводавцям в пам'ять Покійної на Музейну Фундацію, на фундацію недуги рака та на місійну радіопередачу УГПЦК.

Нехай Господь сторицею винагородить вас усіх за ваші добрі християнські діла, які полегшували наш біль по встраті дорогої дружини й сестри.

Чоловік Федір Андрущак, брат Орест Карпінка і сестра Стефанія Веллан

Відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської при Катедрі Пресвятої Тройці в Саскатуні складає пожертву на журнал „Промінь" в сумі $100.00 замість квітів на свіжу могилу своєї довголітньої голови й однієї з найактивніших членок Союзу бл. й. Ольги Андрущак, яка упокоїлася після тяжкої недуги 17 липня ц. р., в глибокому смутку залишивши свого чоловіка Федора, брата Ореста Карпінку й сестру Стефанію та всю українську громаду Саскатуну. Вічна їй Пам'ять.

За управу відділу ім. О. Кобилянської:
Марія Гарбус — голова **Леся Удод** — кор. секретарка

ПОШУКУЮ І ХОЧУ НАБУТИ

Давні грамофонні рекорди (платівки), або циліндричної форми рекорди співу (дуже давні) в українській, або російській мовах.

Зацікавлених зголошуватись на адресу:

R. E. HAMMOND
Gibson's, B.C.

WILL BE DECORATED WITH THE ORDER OF CANADA

EMILY OSTAPCHUK GIVEN NATIONAL HONOR

By Jean Baker

BEAUTY OF UKRAINIAN symphonic music and fine arts is the beneficiary of a foundation established by Mrs. Emily Ostapchuk, shown at her home in Richmond playing "Goddess of the Steppes", recorded by Ukrainian baritone Michael Minsky, in portrait on wall, as soloist, accompanied by the Vienna Symphony Orchestra. Photo by Brian Lee.

When Queen Elizabeth recognized the contribution made to human betterment with her recent appointment of Mrs. Emily Osapchuk of Richmond as a Member of the Order of Canada, she was, in effect, also recognizing Mrs. Ostapchuk's accomplishments in the field of human rights and multiculturalism.

For sometime the only woman on the Industrial Relations Board, the Labour Relations Board and the Pollution Panel, Mrs. Ostapchuk has been one step ahead of the women's liberation movement for many years in taking her place on such important bodies on an equal footing with her male counterparts, but she is not there as a token appointment. Her background in business, with minority groups and her training in sociology have given her a solid background for work with committees and commissions dealing with discriminations, labour problems, wage issues, and other concerns affecting people's way of life.

When the *Review* interviewed Mrs. Ostapchuk in January, 1972, she was at that time serving on boards of several associations and institutes. In business, she was a director of an estate and insurance firm (which she is not at present) and she is still president of Kirkby Stone Ltd.

Besides the three bodies mentioned above, she is also a member of the Canadian Consultative Council on Multiculturalism, which advises the prime minister on multi-cultural policy and makes recommendations to the Minister of Multiculturalism, who is presently the Hon. John Munro, known better as Minister of Labour.

The B.C. Human Rights Council developed from the Vancouver Civic Unity Association, to which Mrs. Ostapchuk was named executive director in 1959. It celebrated the International Year for Human Rights in 1966, when Mrs. Ostapchuk organized a special committee and was vice-chairman of the commission involved in this activity. As a result the body prevailed upon the attorney general to have the Human Rights Act passed in 1969.

She explains the B.C. Human Rights Branch as being the administrative arm and the B.C. Human Rights Council as the body which holds hearings, processes complaints and refers cases to the administrative section. The council does educational work in setting up seminars and conferences with groups such as the media, teachers and nurses, the latter a conference to be held later this year to deal with patients' rights.

The Human Rights Act incorporates the Fair Employment Practices Act. Public Accommodation Practices Act in relation to issues of race, creed, color or national origins, and also includes the Equal Pay Act regarding equal pay for men and women where equality of performance is involved. Mrs. Ostapchuk has actu-

ally been forerunner for this issue of the women's liberation movement, although she said at the time of the earlier *Review* interview that she believed that a woman's first obligation is to her husband and children.

"I don't think women should expect special treatment because they are women but because they are human beings with certain qualifications," she said at that time.

Despite the proliferation of volunteer agencies today, Mrs. Ostapchuk believes that volunteerism has retrogressed, that not nearly enough people are volunteering, which she concedes may be because so many women are in the work force.

"It seems more difficult to get volunteers involved in any kind of work. I think they have to make it more or less professional. I don't think people are willing to go out and do something without expecting money for car fare, lunch, baby sitting and other expenses.

"The same spirit doesn't seem to be there," she mused.

"We're very interested in work of the women's liberation movement. We're actually interested in the overall picture of human rights. In International Women's Year we watched that, and a great deal of good came out of it, but not so much as the women expected," she added.

Has she noticed discrimination against herself any time she has served with men on various boards?" She says "no", she has never noticed anything which would suggest a discriminating attitude by the male board members of other or others dealing with them, despite the fact that she is doubly open to discrimination, having a foreign name.

Her heritage is Ukrainian. She was born in Edmonton and lives on Granville Avenue in Richmond.

Mrs. Ostapchuk has, for the past two years, been producer and broadcaster of a Ukrainian program on the ethnic station, CJVD. She has stopped doing this now, to concentrate on what is her "real pride and joy", the production of Ukrainian record albums for cultural value for the Ukrainian people of the province "as my contribution to multiculturalism in Canada." She has formed her own foundation to fund the records, which so far have been available only at Ukrainian outlets such as the gift and art shop on Blundell Road.

"It is a tribute to my parents and Ukrainian pioners who settled here and developed the Canadian Steppes."

She is particularly proud of "Goddess of the Steppes," which is presently on the market, sung by baritone Michael Minsky, with the Vienna Symphony Orchestra.

"The world has yet to discover the beauty of Ukrainian classical and symphonic music. Whereas the Ukrainian folk art has been mostly publicized, they also have fine arts which are not known. I think it is because the Ukraine is a subjugated and enslaved nation.

They don't have the opportunity to make their work known. There is such a wealth of beauty in this area."

Mrs. Ostapchuk was advised of her appointment as a Member of the Order of Canada June 23 by Esmond Butler, secretary general of the Order of Canada, on behalf of Governor General Jules Leger.

The investiture will take place in the fall in Ottawa.

Richmond Review

Maturity is the ability to control anger and settle differences without violence or destruction.

Maturity is patience. It is the willingness to pass up immediate pleasure in favor of the long-term gain.

Maturity is perseverence, the ability to sweat out a project or a situation in spite of heavy opposition and discouraging setbacks.

Maturity is the capacity to face unpleasantness and frustration, discomfort and defeat, without complaint or collapse.

Maturity is humility. It is being big enough to say, "I was wrong." And when right, the mature person need not experience the satisfaction of saying, "I told you so."

Maturity is the ability to make a decision and stand by it. The immature spend their lives exploring endless possibilities, then they do nothing.

Maturity means dependability, keeping one's word, coming through in a crisis. The immature are masters of the alibi. They are the confused and disorganized. Their lives are a maze of good intentions that somehow never seem to materialize.

Maturity is the art of living in peace with that which we cannot change.

Багатокультурність ... для дітей приходить природно.

Любов... вирозуміння... життя... наука... участь — це все приходить природно для дітей. І вони є тим, з чого твориться багатокультурність!

Ми, як канадці, щасливі тим, що можливо ділитися з багатьма людьми своєю спадщиною, культурою і знанням. У результаті постає сильніша Канада. Але це залежить від кожного з нас... бо це все діється на добровільній базі.

ОСЬ, КІЛЬКА ПРИКЛАДІВ, ЯК БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ СТОСУЄТЬСЯ ДО ВАС:

- ☐ Допомога в організуванні і комунікації через **ЗВ'ЯЗОК З ЕТНІЧНИМИ ГРУПАМИ.**
- ☐ Підвищення свідомости нашої культурної диверсифікації через **ПРОГРАМУ КАНАДСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ.**
- ☐ Дорадчий комітет дає поради в справах **КАНАДСЬКИХ ЕТНІЧНИХ СТУДІЙ.**
- ☐ Фінансування **НАВЧАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НЕ-ОФІЦІЙНИХ МОВ.**
- ☐ Допомога в організуванні **БАГАТОКУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРІВ.**
- ☐ Допомога іміґрантам через **ПРОГРАМУ ІНТЕҐРАЦІЇ ІМІҐРАНТІВ.**
- ☐ Фінансування добровільних груп через **ПРОГРАМУ ДОТАЦІЙ.**
- ☐ Продукція багатомовних фільмів через **НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ КІНОФІЛЬМІВ.**
- ☐ Документація багатокультурної історії в **НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЮ ЛЮДИНИ.**
- ☐ Розшуки й зберігання етно-культурних рекордів у **ПУБЛІЧНИХ АРХІВАХ.**
- ☐ Придбання книжок у неофіційних мовах у **НАЦІОНАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ.**

Надсилайте свої погляди чи пишіть про ближчі інформації до:

Multiculturalism, 16th Floor, 66 Slater Street, Ottawa, Ontario K1A 0M5

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du multiculturalisme

Курси практичних занять народного мистецтва

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ
СОЮЗУ УКРАЇНОК
КАНАДИ

ОСІННЯ ТА ЗИМОВА ПРОГРАМА
Від 6 жовтня 1976 р. до 30 березня 1977

Організовані Головним Музеєм Українського Мистецтва і Культури Союзу Українок в Саскатуні в порозумінні з саскатун. окружним "Комюніті Каледж".

Завданням цих курсів — створити більшу обізнаність різниці українського народного мистецтва в традиційному значенні та огляді основного проєктування, символіки, техніки і при тому розвинути пристосування для вжитку форм сучасного канадського народного мистецтва. Всі курси будуть відбуватися в головному Музеї в будинку Інституту Могили в Саскатуні. Аплікації просимо подавати безпосередньо до Головного Музею в службових годинах.

ПИСАНКА І. (Основний курс). Дата: 2 лекції: жовтень 6, 13, 20, 27 1976 або січень 12, 19, 26; лютий 2, 1977. Час: від год. 7 до год. 10 вечером. Програма навчання: початкове навчання у творенні основного звання техніки воску, історія символічних взорів різних окружних стилів. Практичні лекції з готованими взорами. Інструктори: Ірена Юрашак, Леся Николайчук, Марія Кіщук. Передумови: ніякі. Оплата: $15.00 від особи (матеріял включено). Остання дата аплікацій: курси в жовтні — до 24 вересня 1976; курси в січні — до 6 січня 1977. Кількість студентів: 20.

ПИСАНКА ІІ. (Загальний курс). Дата: лютий 9, 16, 23, березнь 2, 1977. Час: від год. 7 до год. 10 вечером. Програма навчання: дальші застосування основ проєктування та практики в пошуках кольорів для основної теми, техніка органічної протидії, стиль конструкції, ознайомлення із органічними красками мистецтва. Інструктори: Леся Николайчук, Марія Кіщук, Ірена Юрашак. Передумови: писанка І. або за узгідненням інструкторів. Оплата: $16.00 від студента (матеріял включений). Остання дата аплікацій: 1-го лютого 1977. Кількість студентів: 20.

ПИСАНКА ІІІ. (Випускний курс). Дата: лютий 9, 16, 23, березень 2, 1977. Час: від год. 7 до год. 10 вечером. Програма навчання: дальші дослідження в інших технічних та більше практичних основах органічної протидії воску, систематичні процеси закрашення окружних видів писанки. Історія і народний побут пов'язаний з мистецтвом. Інструктори: Марія Кіщук, Ірена Юращак, Леся Николайчук. Передумови: писанка ІІ. або за погодженням інструкторів. Оплата: $17.00 від студента (все приладдя і матеріял включено). Остання дата аплікаці: 1-го лютого 1977.

ВИШИВКА І. (Основний курс). Дата: жовтень 6, 13, 20, 27, листопад 3, 1976. Час: від год. 7.30 до год. 9.30 вечером. Програма навчання: разом з історичною символікою, сучасного пристосування до мистецтва, вивчатиметься основні практичні методи "яворівки", вживаючи означену кількість ниток. Інструктори: Леся Фотей, Оливія Козоріз. Передумови: ніякі. Оплата: $17.00 від студента (матеріял включений). Остання дата аплікацій: 24 вересня 1976. Кількість студентів: 18.

ВИШИВКА ІІ. (Загальний курс). Дата: березень 2, 9, 16, 23, 30, 1977. Час: від год. 1.30 до год. 3.30 по обіді. Програма навчання: більше основний курс у вивченні двох унікальних способів "низини" і "гладини", символіки кольору та їх історичного побуту в різних округах, як також сучасне пристосування до модерних взорів різних одягів. Інструктори: буде проголошено пізніше. Передумови: вишивка І. або за погодженням інструктора. Оплата: $17.00 від студента (матеріял включений). Остання дата аплікацій: 25 лютого 1977. Кількість студентів: 18.

КЕРАМІКА І. (Основний курс). Дата: лютий 2, 9, 16, 23, березень 2, 1977. Час: від год. 1.30 до год. 4 по обіді. Програма навчанння:

практичні лекції у вивченні техніки полірування в двох особливих глиняних виробах: Гуцульщини та Трипільського побуту. Історія, символіка та уклад кольорів. Форми виробів будуть також дискутовані. Передумови: ніякі. Оплата: $20.00 від курсанта (полива і опалення включно). Інструктор: Циліна Качковська. Останній день аплікацій: 24 січня 1977. Кількість студентів: 15.

РІЗЬБА - ДЕРЕВОРИТ І. (палений спосіб). Дата: листопад 3, 10, 17, 24 1976. Час: від год. 7.30 до год. 10 вечером. Програма навчання: широко поширене мистецтво Карпатської України, використовуючи традиційне проектування сучасних посудин, тарілок і т. п. Практичні лекції получені з історією, технікою, символікою та основною темою пристосування. Передумови: ніякі. Оплата: $18.00 від особи (матеріял включено). Інструктор: Морріс Сулятицький. Останній день аплікацій: 25 жовтня 1976. Кількість студентів: 10.

РІЗЬБА - ДЕРЕВОРИТ ІІ. (Інкрустація і вклад). Дата: березень 2, 9, 16, 23, 1977. Час: від год. 7.30 до 10 вечером. Програма навчання: різьбарство, інкрустація і вклад в дерево скляних кораликів, металу та іншого дерева і т. п., на різних традиційних формах сьогоднішних речей як: рамки, келихи, тарілки і т. п., включаючи дальші історичні досліди та символіку. Передумови: різьба - дереворит І. або за погодженням інструктора. Інструктор: Морріс Сулятицький. Оплата: $18.00 від студента (матеріял включений). Остання дата аплікацій: 21 лютого 1977. Кількість студентів: 10.

Аплікації просимо слати на адресу:

Ukrainian Arts and Crafts Museum
1240 Temperance Street
P.O. Box 5005,
Saskatoon, Sask. S7K 0P1

ПОЖЕРТВИ НА БУДОВУ МУЗЕЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

(18 серпня 1976 р.)

Стефанія Пауш — Едмонтон ..... $ 50.00
Емілія Пронюк — Едмонтон 25.00
Галина Грекул — Едмонтон 50.00
Юстина Федейко — Гай Левел, Алта. 100.00
Йосипа Фарина — Едмонтон 150.00
(в пам'ять мужа Григорія)
Лідія Касіянчук — Оттава 75.00
Анна Вівчар — Мелвил, Саск. 20.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Шіго, Саск. 20.00
А. М. Тріщук — Саскатун 100.00
Добр. С. Сенишин — Саскатун 100.00
(в пам'ять мужа о. В. Сенишина)
П-во Л. Полович — Канора, Саск. 25.00
П-во К. Василів — Бюкенен, Саск. 25.00
Марія Вівчар — Канора 20.00
Д-р і пані А. Данильчук — Канора 100.00
Відділ ім. М. Маркович — Канора 560.00
Нелі Стратійчук і А. Козоріз (збірка) Канора 16.00
Відділ ім. княгині Ярославни — Брукбі, Саск. 50.00
П-во О. Заставні — Кадворт, Саск. 105.50
П-во Ґері Бойчук — Саскатун 500.00
П-во В. і А. Лозовчуки — Гефорд, Саск. 100.00
(з нагоди 50-ліття подружжя)
Василина Никофорук — Н. Бетлфорд, Саск. 50.00
Відділ ім. Ольги Кобилянської — Мічам, Саск. 30.00
Відділ СУМК — Гемилтон, Онт. 75.00
(пожертва членів в пам'ять добр. Федак)
Відділ Т.У.С. Гемилтон 200.00
(у пам'ять добр. Савчук)
о. М. Юрківський і добр. — Вінніпеґ 20.00
Централя — Едмонтон (бюджет відділів) 422.00
Володимир Дженис — Едмонтон 25.00
(у пам'ять П. Ткачука)
П-во С. Франко — Саскатун 25.00
(у пам'ять П. Ткачука)
По $10.00 — Параня Сліпчук, А. і Є. Волчанські та Емма Верхоми (в п. П. Ткачука) — Едмонтон, Філія Музею в Торонті (в п. добр. П. Федак), Філія Музею в Торонті (з нагоди побажання П. Євчука у шпиталі). Беті Заліщук — Саскатун (в п. П. Ткачука). П. Джекіл — Келгари і Варвава Цимбаліста — Канора — $2.00.

У ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ АНДРУЩАК:

П-во Рой Вилан — Оттава 500.00
Федір Андрущак — Саскатун 200.00
Іван Маґус — Саскатун 200.00
П-во Ю. Ріпак — Саскатун 100.00
Д-р і пані Л. Скорець — Лойдмінстер, Саск. 50.00
Айда Вилан — Оттава 20.00
Петсі Бирнел — Оттава 20.00
П-во Михайлюк (з родиною: Дарця, Мирон і Тім — Гефорд, Саск. 20.00
Володимир Шарко — Саскатун 25.00
С. Л. Кузьма — Саскатун 25.00
П-во Білик 20.00
Марія Ткачук — Саскатун 25.00
Проф. і пані Д. Максимюк — Саскатун 25.00
П-во Михайло Бойчук — Саскатун 25.00
П-во А. Качковські — Саскатун 25.00
Емілія Табашнюк — Саскатун 25.00
Відділ при громаді Всіх Святих — Саскатун 25.00
Укр. Прав. Клюб Старших Громадян — Саскатун 100.00
П-во Іван Андрущак — Н. Бетлфорд, Саск. 20.00
П-во М. В. Симчич — Гефорд, Саск. 25.00
П-во С. Михайлюк — Саскатун 25.00
П-во С. Франко — Саскатун 25.00
Комітет Українок Канади — Саскатун 50.00
П-во М. Ф. Тріщук — Саскатун 25.00
Полі Килюк — Гефорд 20.00

Дора Білик — Гефорд 20.00
Нелі Михайлюк — Саскатун 50.00
Елсі Понич — Едмонтон 25.00
Варвара Маланчук — Едмонтон 25.00

По $10.00: Г. Оленюк, В. Буряник, І. і А. Семко, Павліна Басараб, І. Антимюк, добр. С. Сенишин, Н. Кусий, М. Сорочка, Домка Світик, Л. Кей, О. Лазарович, Марія Гринюк, П. Никифорук, Марія Панас, Ф. Скоробогач, С. Гарбус, М. Горбай, В. Боднарчук, Беті Заліщук, Е. Некіфорук, Розина Драган, А. Пігач, Р. Стратійчуки, М. Лазарович, Наталія Кіндрачук, Емілія Семко, Розалія Кондра, П. Ковальські, Анна Романович, Дж. Стернінг, Софія Савишин, В. Луцик, Н. Кравчук, І. Напрал, М. Свинарчук.

По $9.00: Н. Н. на поминальнім обіді.
По $6.00 — П. Маліцькі.

По $5.00 — А. Галкович, О. Галкович, Г. Гнатишин, Н. Гавриш, Анна Войціховська, Н. Юзик, С. Козловська, Анна Чуй, А. Розновська, П. Семко, В. Маік, А. Янов, А. Гарасимчук, Р. Крієнкі, І. Король, М. Гавриш, Н. Дорош, В. Рак, Гурток членок відділу, М. і І. Марковські, А. Токарек, М. Вережак, К. Свистун.

По $4.00 — А. Стефанюк.
По $3.00 — Є. Луцюк, Р. Котелко, М. Вівчар.
По $2.00 — Войцехівська, М. Буряник, О. Галькевич.

За Раду Музейної Фундації

Соня Стратійчук

Дальші пожертви на будову Музею, які є звільнені від доходового податку (tax exemption) просимо слати на адресу:

U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND

1240 Temperance St.
Saskatoon, Sask. Canada S7N 0R1

ВІДДІЛ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ у Флин Флон, Манітоба

з нагоди

ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ — 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

щиро вітає

Центральний провід організації і все членство по відділах. Радіємо з досі проробленої праці і бажаємо успіхів у майбутньому.

Г. Тодощук, голова **Р. Малюта,** секр.

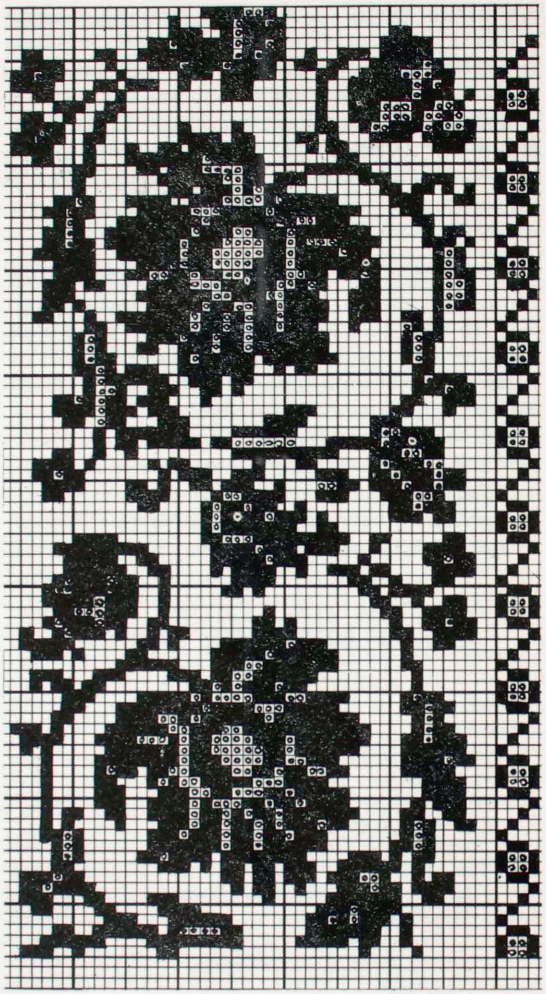

Взірець із Східньої України на сорочку до народнього строю.
■ — чорна, ○ — 666 ДМС

Із збірки Музею Східньої Канади

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРОВІНЦІЙНИЙ ЗЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ на Саскачеван відбудеться в днях 29, 30 жовтня 1976 року в Саскатуні, разом з складовою організацією Т.У.С. в провінції, та Річні збори Інституту Могили.

Запрошуємо відділи в Саскачевані приготовлятись до численної участи в цім з'їзді. Членство і зацікавлених щиро запрошуємо.

Повніша програма буде розіслана по відділах.

За Провінційну Екзекутиву в Саскачевані

Е. Табашнюк, голова **Т. Гарбар,** кореспонд. секр.

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

У ВАНКУВЕРІ

щиросердечно вітає

ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

та все членство з нагоди його

50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

За півстоліття діяльности Союзу Українок Канади Ви зорганізували наше жіноцтво в сильну організацію, яка зробила великий вклад у розвиток нашої Православної Церкви та у збереженні нашої ідентичности у Канаді.

Клонимо наші голови перед світлою пам'яттю основоположниць і піонерок, які відійшли від нас і перед тими, яким Бог дозволив дожити до цього ювілею.

Проводові та членству бажаємо дальших успіхів у їх корисній праці для добра нашої української спільноти в Канаді і для кращої долі нашого українського народу на рідних землях.

Лілія Митрук, голова **Олена Дзюбенко,** кор. секр.

БЛ. П. ФЕДОСІЯ ПАНАСЮК
Ватерфорд, Онт.

Після довгої хвороби, в понеділок, 10 травня ц. р., на 78-му році життя, в Сімко шпиталі упокоїлась Федосія Панасюк з роду Цехош. Покійна була членкинею Жіночого Т-ва відділу ім. Л. Українки і Української Православної Церкви; дбала про прикрашення церкви багатьма речами, а також вишивками, вишила дві гарні хоругви на обі сторони, щоб прикрасити храм Божий.

Похоронні відправи почалися у вівторок, 11 травня, о год. 7 ввечорі. Отець О. Костюк при співучасті дяка М. Дроздовського і інших відправив панахиду в похоронніім заведенні Томсон Мотт в середу рано о год. 9.30, а тоді домовину з тілом перевезли до церкви Св. Покрови членкою якої бл. п. Федосія була багато років, де о. О. Костюк відправив заупокійну Службу Божу та чин похорону. Численні парафіяни заповнили храм, щоб віддати шану померлій і провести її в останню земну путь.

По заупокійній відправі о. О. Костюк у короткому слові згадав про

щиру працю у громаді, і висловив щире співчуття мужеві і членам родини та закликав присутніх, щоб в пам'ять покійної склали дар на нев'янучий вінок при останньому цілуванні хреста. Учасники склали $85.40, які за згодою родини дано на потреби місцевої церкви.

Після похорону відбувся поминальний обід в церковній залі, що його приготовив відділ СУК ім. Л. Українки. Господарем обіду був М. Дроздовський, який коротко розповів про життя покійної Федосії та висловив родині щире співчуття з приводу втрати дружини, мами і бабусі. Прощали покійну: п. Ф. Рабієвський в імені громади. Від відділу С.У.К. пані П. Залуцька. Пан Петро Цехош з Торонта. Подяку о. О. Костюкові, дякові, хорові, жінкам відділу С.У.К., які готували поминальний обід та всім, що прийшли провести покійну в останню путь, зі сльозами на очах висловив муж покійної і зять Орись Бунт.

На прохання господаря поминального обіду проведено збірку на українську пресу, зібрано $73.00 з чого $13.00 призначено на „Промінь". Пан А. Панасюк в пам'ять своєї дружини пожертвував 50 дол. на місцеву церкву, 100 дол. на відділ С.У.К. і 10.00 на хор.

Федосія народилася 18 січня 1898 року на Волині в містечку Вижва, повіт Ковель. 1919 року вийшла заміж за Антона Панасюка. Приїхали до Канади 1939 р. і поселилися в околиці Рама, Саскачеван. 1942 року

(Докінчення на ст. 25)

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Складаємо нев'янучі квіти на могили наших посестер-добродійок, які відійшли від нас у вічність: Добродійка Параскева Федак, Добродійка Ольга Савчук, Добродійка Михаліна Стефюк. В їх світлу пам'ять засилаємо $60.00. Родинам покійних висловлюємо глибоке співчуття. Покійним Вічна Пам'ять.

Добродійки Давфинської Місійної Округи — Є. Труфин, М. Стефанюк, Г. Дерев'янка, О. Скрумеда.

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу дорогої і незабутньої добр. Параскевії Федак, провідної і заслуженої членки Союзу Українок, дружини митр. прот. Василя Федака, яка упокоїлась 19 квітня 1976 р. у Гамільтоні, в її світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Висловлюємо найглибші співчуття митр. прот. Федакові і родині.

Марія і Михайло Бородії, Овкборн, Ман.

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Параскеви Грицюк, яка упокоїлась 29 червня 1976 р., складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $5.00 на журнал „Промінь", якого Покійна так любила читати. Прожила 74 роки. Висловлюємо співчуття пані Наді Кобильник і родині по втраті мами.

За відділ ім. О. Басарабової в Келгарі
Ґеня Микитяк, секр.

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Добродійки Михаліни Стефюк, яка упокоїлась 17 серпня 1976 року на 82 році свого трудолюбивого життя, складаємо як нев'янучий вінок в її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь".

Хай канадська земля буде для неї легкою, а милосердний Господь хай прийме душу її в свої небесні оселі.

За Об'єднання Добродійок
Ю. Лучак, голова Г. Слюзар, секр.

— — — — —

Провінційна Екзекутива Союзу Українок на Алберту складає $10.00 на журнал „Промінь" у світлу пам'ять Ольги Андрущак, референтки в складі центральної управи Союзу Українок Канади. Засмученій родині висловлюємо наше глибоке співчуття. Вічна їй пам'ять.

За Провінційну Екзекутиву в Алберті
Ольга Мельничук, голова Марія Самоїл, кор. секр.

— — — — —

У першу річницю смерти моєї дорогої дружини, мами та бабусі Наталки, яка упокоїлась на удар серця на 66 році свого життя 29 листопада 1975 р., замість квітів на її могилу складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Чоловік, син Юрій, невістка
та онука Логвини

— — — — —

У світлу пам'ять дорогого мужа, тата і дідуня, бл. п. Фавста Ґовди, який відійшов у вічність 9 жовтня 1974 р. замість квітів складаю дар $15.00 на журнал Промінь".

Розалія Ґовда, Едмонтон

Кладу китицю найкращих квітів на свіжу могилу моєї найдорожчої приятельки ще з рідних земель — зеленої Буковини й тут у Канаді, незабутньої добродійки Михаліни Стефюк, яка проживала у Толстой, Ман., а упокоїлась 17 серпня на 82 році свого життя. У світлу пам'ять Покійної складаю дар $10.00 на журнал „Промінь".

Сумуюча Анна Москалик, Вінніпеґ

— — — — —

Складаю вінки з нев'янучих квітів у пам'ять наших ніколи незабутніх — дорогого мужа і батька бл. п. Петра Процишина, який відійшов у Вічність 20 вересня 1971 р. і дорогого зятя бл. п. Івана Цимбаліста, який упокоївся 26 жовтня 1972 р. в їх світлу пам'ять засилаю $20.00 на журнал „Промінь". Спочивайте, наші дорогі, а в наших серцях Ви все з нами.

Дружина Петруня Процишин
з родиною, Донвел, Саск.

— — — — —

У другу річницю бл. п. Павліни Олексин, яка відійшла у вічність 3 жовтня 1974 р., складаємо $10.00 на нев'янучий вінок моєї ніколи незабутої дружини. Залишила вона нас у глибокому смутку; спи, дорога дружино, а в наших серцях ти все з нами.

Засмучений муж Михайло Олексин,
сини, невістки і внуки, Мічам, Саск.

— — — — —

Відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні складає нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої незабутньої членки, бл. п. Марії Мудрої, яка відійшла від нас у вічність 28 червня 1976 р. в її світлу пам'ять висилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

За відділ — Марія Ґрекул, кор. секр.

— — — — —

У пам'ять нашої незабутньої братової, Євгенії Равич, яка несподівано відійшла у вічність 22-го серпня 1976 під час відвідин у Торонті, Онтаріо, складаємо на пресовий фонд журналу „Промінь" $10.00.

д-р Зоя Плітас д-р Ганна Янішевська

Вже другий рік минає, як тебе, мій дорогий мужу, немає. Відійшов ти у вічність 6 жовтня 1974 р., а мені з кожним днем все тяжче без тебе. Замість квітів на твою могилу засилаю $5.00 на журнал „Промінь".

Твоя дружина, М. Нєма, Монтреал

— — — — —

У другу річницю смерти мого незабутнього мужа, бл. п. Іллі Барановського, який упокоївся 6 жовтня 1974 року, в його світлу пам'ять складаю замість квітів $5.00 на журнал „Промінь".

Засмучена дружина А. Барановська, Монтреал

— — — — —

Замість квітів на могили наших дорогих — мами, бл. п. Катерини Ковальчук та нашої тітки бл. п. Гафії Дутчак, в їх світлу пам'ять складаємо $20.00 на журнал „Промінь".

Дочки — Ольга Сенчук — Виндзор
Енет Біґенс — Гюрон, ЗСА.

У світлу пам'ять добродійки Ольги Савчук, відділ ім. Доньки України у Флин Флоні складає $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Впреп. о. д-рові С. В. Савчукові та всій його родині висловлюємо глибоке співчуття.

За відділ

Ґ. Тодощук, голова **Р. Малюта,** секр.

— — — — —

Кладемо китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу добр. Ольги Савчук, яка нам добре знана, в її світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Архипресвітерові о. д-рові С. В. Савчукові та всій його родині висловлюємо найщиріші і найглибші співчуття.

Лука і Анна Половичі, Канора, Саск.

Члени відділу Союзу Українок ім. Марії Маркович у Канорі, Саск. складають Нев'янучий Вінок на свіжу могилу бл. п. Ольги Андрущак, яка відійшла у вічність 17 липня 1976 в Саскатуні. Передвчасно відійшла від нас трудолюбива членка й провідниця Союзу Українок Канади, яка так віддано працювала в усіх галуззях озрганізованого жіноцтва для своєї Церкви й народу.

У світлу її пам'ять засилаємо $15.00 на журнал „Промінь", а мужеві покійної Федорові й родині висловлюємо глибоке співчуття.

За заряд відділу:

Павля Данильчук, голова Ольга Бойчук, рекорд. секр.

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ ДАЦІВ

Дня 9 червня ц. р. з церкви Св. Юрія відпровадили на вічний спочинок Марію Дацiв, членку православної громади і відділу Союзу Українок ім. Кн. Ольги. Похорон відбувся при великій кількости парафіян, родини та приятелів покійної.

Бл. п. Марія Дацiв народилась 5 жовтня 1899 року в Борджес, Саск. Там вона і вийшла заміж за Михайла Дацiва до містечка Мелвил, Саск. Родина Дацiвих переїхала до Ґрімзбі, Онт. 1950 р.

Від самих початків приїзду включились у православну громаду церкви Св. Юрія. Марія була активною членкою нашого жіночого т-ва при громаді.

1968 року Марія залишилась вдовою, а 1969 року перебула поважну операцію. Після операції почувалась краще аж до квітня 1975 р. В квітні пішла знову до шпиталю. І так то в шпиталі, то в домі дочки Олі, як легшало. Дочка Оля опікувалася матірю до смерти.

Марія Дацiв цікавилась громадськими справами. Коли хто відвідував її в шпиталі, вона розпитувала про працю в громаді, в жіночім т-ві. Марія оставила по собі добру пам'тку в церкві прекрасний семисвічник, якого разом зі своєю сусідкою п. Дубик купила до церкви, о. Т. Міненко спровадив з Грецiї.

Запричастившись Св. Тайнами відійшла 7 червня 1976 року. Похорон відбувся 9 червня з Церкви Св. Юрія. Службу Божу служили о. Т. Глуханюк і митр. прот. В. Федак. Під час цілої відправи членки тримали світло, а на цвинтарі прощала покійну від жіночого т-ва Т. Лиса.

Після похорону в церковній залі

відбувся поминальний обід, що його приготовили членки відділу. По обіді слідували промови, в яких підкреслювались добрі діла та заслуги пок. Марії та вислови співчуття родині. Промовляли: голова громади п. Ткаченко, пані Стефанія Шпитковська від відділу ім. Кн. Ольги, парох о. Т. Глуханюк і митр. прот. В. Федак.

На заклик митр. прот. В. Федака присутні склали на прес. фонд з чого $25.00 уділено на журнал „Промінь", якого покійна любила читати.

Дочка Оля склала подяку громаді і жіночому т-ві за співчуття і поміч, подяку в англійській мові склав син покійної, бо на похороні були люди інших народностей.

Покійна Марія оставила в глибокім смутку дочку Олю, сина Івана, 5 унуків, сестру Анну Кріпку в Саскачевані, дальшу родину та багато приятелів.

Спи спокійно, дорога Мамо, Бабусю і дорога Членко Союзу Українок Канади. Хай рідна Твоя земля канадійська буде Тобі легкою, а пам'ять по Тобі вічною.

Т. Д. Лиса

БЛ. П. МАРІЯ СОРОКАН

У вівторок 1 червня 1976 року упокоїлась в Бозі Марія Сорокан. Народилася 26 лютого 1899 року на Буковині в селі Витилівка, повіт Кіцманецький, Черновецька область. До Канади приїхала 1920 року а 1922 року вийшла заміж за Івана Сорокана і фармерували в околиці Бенк-Енд. На старші роки перебралися до містечка Бенк-Енд, де проживали до смерти мужа. По смерти мужа 1972 році Марія перебралася до Гамболт, Саск. до Старечого дому близько своєї доньки і там жила до смерти.

Як була церква у Вішарт, Саск., належала до Жін. Товариства при церкві. Була роками головою, ніколи не жаліла часу і грошей для потреб товариства. Була членкою церкви, а як вибралася до Гамболт то все одно належала до церкви у Виниярд, Саск.

Похорон відслужив прот. О. Гупка у п'ятницю 4 червня у церкві Св. Богородиці у Виниярд, Саск. Тлінні останки бл. п. Марії Сорокан поховано на цвинтарі у Бенк-Енд коло мужа. По похороні відбувся поминальний обід у Бенк-Енд у Народнім Домі.

Бл. п. Марія Сорокан залишила у глибокому смутку чотирьох дітей — два сини і дві дочки. Іван у Реджайні, Саск., Данило у Бенк-Енд, Анна Салій у Бенк-Енд і Наталка Климашко у Гамболт; сестру Тісю у Торонті, брата Корнилія у Ванкувері, дві сестри і брата в Україні; 15 онуків і 4 правнуки.

Під час останнього прощання зложено на нев'янучий вінок $64.40. Розділено половину на церкву у Виниярд, $10.00 на журнал „Промінь" який покійна читала, а решту передано до Жін. Т-ва у Виниярд.

Хай буде її канадійська земля легкою. Вічна їй пам'ять! **В. С.**

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

ЧАЙ ТОВАРИСЬКОЇ ЗУСТРІЧІ

З нагоди святкувань 50-річчя Українського Православного Собору Св. Покрови у Вінніпегу, у жовтні 1975 року, Союз Українок Канади, відділ ім. Княгині Ольги, влаштував в місяці січні цього року, Чай товариської зустрічі.

Парафіяни Собору, бувші голови, як також колишні членки відділу, були сердечно запрошені на ці важливі роковини і на зустрічі, щоб відновити свої товариські і дружні зв'язки.

Настоятель Собору Всеч. о. Андрій Тетеренко відкрив свято молитвою. Програму відкрила голова відділу, пані Марія Кушнірик і щиро привітала, теплими словами, всіх гостей. На цю святчну імпрезу прибули визначні гості: пані Марія Мандзюк, голова Манітобської Провінційної Екзекутиви, пані Анна Мислявчук, голова сестрицтва при Соборі і пані Галя Баляс, бувша голова відділу.

Того самого вечора відділ відзначив випускників 10 кляси нашої Недільної Школи. Пані Кушнірик попросила отця капеляна до слова. Отець Тетеренко привітав гостей і подякував за їх присутність. Склав гратуляції градуантам за їх осягнення і побажав їм успіху в їх дальших наукових заняттях та вручив їм нагороди, що їх подарував відділ ім. Кн. Ольги. Слідуючі студенти отримали ікону Святої Вечері: Олесь Комарніцький, Анна Масло, Петро Маціюк, Орися Скигар, Тарас Скигар і Федір Тетеренко.

Пані Кушнірик зложила подяку о. Тетеренкові за його щирі слова присутнім і також зокрема привітала градуантів і побажала їм многії літа. Всі встали і заспівали „На многії літа".

Після вручення нагород, гості весело провели вечір при чайнім прийняттю з перекускою, і користаючи з приємної, неформальної, дружньої атмосфери, заспівали кілька народніх пісень.

Членки старшого СУМК-у прибрали окрему кімнату знимками будови Собору. Присутні з великим задоволенням оглядали на світлинах себе і своїх приятелів при праці і при забаві та мило згадували минулі роки.

Емілія Луценків, кор. секр.

Парох о. Тетеренко вручує градуантам нагороди. З правої сторони голова відділу пані М. Кушнірик.

25-ЛІТТЯ МОЛОДШОГО ВІДДІЛУ СУМК В ЕДМОНТОНІ

Урочисто відсвятковано в Едмонтоні вечером 28 травня в Авдиторії Св. Івана 25-тий Ювілей Молодшого Відділу СУМК при Катедральній громаді Св. Івана бенкетом, за участю около 200 осіб, переважаюча більшість яких були сумківського віку. Програмою бенкету вміло провадила Леся Єринюк. Після молитви, яку проказав всеч. о. Віктор Лакуста, капелян Молодшого відділу СУМК, слідувала багата вечеря, яку приготовили членки відділу Союзу Українок Канади при Катедральній громаді, з поміж яких вийшла ініціятива створити цей молодший Відділ, перший того рода в Канаді.

Тост до королеви запропонувала Наталка Мельничук, після чого Леся Єринюк представила гостей при головному столі.

Сердечні привіти з цієї оказії зложили: Галина Маґус, голова, крайової управи СУМК; Дим'ян Гоголь, голова, провінційної ради СУМК на Альберту й Б. К.; та Іван Іщенко, голова старшого відділу СУМК при Катедральній громаді. Пані Ізабела Бойко, голова відділу Союзу Українок, передала щирий привіт сумківцям і представила пані Софію Василишин, яка була між оснувательками цього Відділу й першою головою його Надзірної Ради.

Пані Софія Василишин подала обширний нарис історії цього Молодшого Відділу СУМК і також дала до відома про способи праці, після яких виконано успішно певні проекти серед молоді, цього Відділу. Пані Василишин також дала признання всім головам Надзірних Рад Молодшого Відділу, від часу його заснування, зазначуючи, що без їхньої відданої праці молодь не могла б досягнути бажаних успіхів.

Наталка Мельничук тоді представила теперішній склад управи цього Відділу й також представила д-ра Зенона Шевціва, який є тепер лікарем в Сейнт Пол, Альберті, першого голову цього Відділу. В свойому слові д-р Шевців заохочував молодь до дальших зусиль на культурно-освітньому полі, щоб вони могли причинитися до збереження дорогих для нас українських культурних цінностей.

Капелян, всеч. о. Віктор Лакуста, в свойому слові подав сильну науку молодим СУМКІВЦЯМ, нав'язану до потреби вироблення провідних сил на будуче. Всеч. о. В. Лакуста тоді представив тих членів які переходять з молодшого до старшого Відділу: Богдан Кругляк, Марлін Личак, Наталка Мельничук, Катерина Романюк, Мирон Цимбалюк, Фіялка Сиротюк, Надія Филипчук, Кароля Самиця й Петро Охота. Галина Маґус і Іван Іщенко урочисто ввели цих кандидатів до Старшого Відділу відповідною церемонією й врученням відзнак. Тост до тих членів що перейшли до Старшого Відділу запропонувала Донна Панасюк, на який ввічливо від-

повіла Фіялка Сиротюк.

Кінцеві зауваги подала пані Олександра Фарина, теперішня голова Надзірної Ради, яка з панями Хомич і Дучмінською улаштували цей примірний й вдалий черерок. 25-ліття Молодшого Відділу СУМК закінчено покраянням ювілейного торта, що виконали д-р Зенон Шевців і Наталка Мельничук, після чого слідувала забава з музикою.

Молодший Відділ СУМК згуртовує гарну нашу молодь, провадить взірцеву культурно-освітню й виховну працю й заслуговує на всецілу підтримку, головно від батьків дітей у віці 12 - 16 років.

Присутній

СПОМИН ПРО БЛ. П. КИРИЛА ЧЕХОВОГО

Тандер Бей, Онт.

В суботу, 17 квітня ц. р., волею Всевишнього відійшов у засвіти член Т-ва Просвіта в Тандер Бей. Відійшов перший її секретар і автор правильника з 1906 р. „Читальня »Просвіта« в канадійській пустині". Це важливий документ, бо він вказує, що вже сімдесят років тому зорганізовано перше культурно-освітнє товариство в Канаді.

Протягом сімдесяти років пок. сеньйор К. Чеховий безперервною працею, як член управи, як кількалітній голова заслужив собі звання члена-основника та досмертного почесного голови Т-ва.

Коли б ми зібрались не на жалібній тризні, а на його столітнім ювілею, то ми могли б цілий вечір заповнити споминами про його багатогранне життя: про його працю в обох українських церквах. Він також виконував обов'язки дяка протягом 50-ти років в обох православних громадах. Він був довголітнім учителем у школі „Просвіти", що нараховувала півтори сотні учнів, довголітнім фінансовим секретарем 4-го відділу Т-ва Взаїмна Поміч, членом-основоположником громади Благовіщення, членом Т-ва Сприяння УНРаді, старшим членом недавного великого відділу Т-ва Українців Самостійників, був учасником другого з'їзду в Саскатуні, на якому обговорювано справу заснування УГПЦеркви в Канаді. Думку заснувати українську православну громаду у Форт Віліям він під серцем за пазухою привіз із Саскатуну.

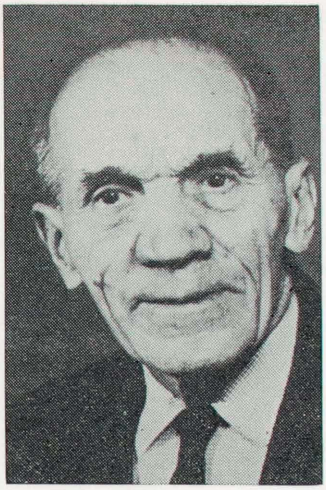

Кирило з пок. дружиною Марією від молодих літ були активними в аматорських гуртках та хорах „Просвіти", а згодом разом з підростаючими дочками, не сходили із сцени. Варто відзначити, що вже від 1940 року він був членом дирекції і маєткового стану „Просвіти", з обмеженою порукою.

В його, тепер спорожнілій, хаті на стінах висять грамоти: Матірного Т-ва „Просвіти' 'у Львові, Пам'ятна Грамота Почесного громадянина міста Форт Віліям, Почесна Грамота Централі Взаїмної Помочі, рідкісна Грамота Блаж. Митрополита Іларіона: митрополиче благословення ревному членові Церкви та вірному синові українського народу Кирилу Чехову.

Про довге і плодовите життя К. Чехового не легко зібрати вже все, що було не раз написане чи друковане, хоч його короткий життєпис та спомин зберігся з ювілейній книзі „Просвіти".

Кирило Чеховий народився в селі Городенка, Гусятинського повіту 1884 року, а до Канади приїхав 1904 р. 1917 р. одружився у Вінніпегу з Марією з роду Чарковських і переїхав до Форт Віліям, де спочатку пробував щастя в торгівлі, а згодом у будівництві. Тут він збудував велику залю для Т-ва, яку винаймав для весіль і сходин, та мав власне бюро для запису робітників на різні роботи. Найдовше працював у міському допоміговому бюрі та був перекладачем у суді.

В родині Кирила і Марії Чехових було шестеро дітей: чотири дочки та два сини. Дочка Оля (замужня Сірко) живе в Америці, дочка Зеновія (замужня Гоменюк) померла минулого року, дочка Ориса (зам. Лещишин) живе у Клівленді, наймолодша дочка Галя (зам. Лілліс) живе в Калґарі, а син Мирон живе в Калґарі, а Нестор у Тандер Бей. Ще живуть дві сестри — Анастасія Ландяк і Анна Кравець, — а з далшої родини: Петро Любий, Анна Люба (зам. Плішка) в Торонті, Марія Бабяк та Петро Чеховий.

На похорон батька з'їхалась уся родина. Хоч похорон відбувся в будень, похоронне заведення було заповнене друзями-піонерами та членами українських установ і товариств. Зворушливе слово прощання сказав о. П. Зміївський. Він теж прощав Покійного і в церкві Благовіщення.

На цвинтарі прощав Покійного п. Петро Михайлишин від усіх місцевих організацій та КУК.

Під час похоронної тризни прощав Покійного п. Василь Кузик (англійською мовою) від імени громадянства та численних приятелів у місті.

Мені, як господареві тризни, довелось говорити про життєвий шлях пок. Кирила Чехового. На закінчення син Нестор від членів родини подякував присутнім за участь у похороні та членам Союзу Українок при Т-ві „Просвіта" за приготування перекуски, а п. С. Пуляк склав співчуття родини.

Хай струджене тіло Покійного спочиває заслуженим відпочинком, а пам'ять про нього буде вічною!

С. Пуляк

БЛ. П. Ф. ПАНАСЮК

переїхали з родиною в околицю Ватерфорд, тут фармерували до 1957 року, опісля перебралися до містечка Ватерфорд на відпочинок.

Покійна залишила у великому смутку мужа Антона, чотири замужні дочки: Марію Блаженко, Віру Липку, Ольгу Варницьку і Валерію Бунт, 17 внуків і 5 правнуків.

Усім учасникам та жертводавцям щира подяка, а душу Покійної Федосії нехай Господь оселить у Своїй оселі, де праведні спочивають.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Д.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

Членки відділу ім. Кн. Ольги в Етелберт, Ман. Перший ряд зліва направо — добр. Е. Дерев'янка, Марія Григорчук, Емілія Смильська, Михаліна Козар, Стефанія Савчин, Марія Медвідь; другий ряд — Єлисавета Денісюк, Марія Дудар, Настя Пачковська, Параня Коновальчук, Марія Медвідь, Анна Савчук, Марта Кінащук; третій ряд — Марія Грицай, Синтія Антоній, Катерина Медвідь, Анна Ґендзьорик, Олеся Григорчук, Фіялка Площанська, Оля Гняздовська, Емілія Ганчарик.

ЕТЕЛБЕРТ, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися в Українському Народнім Домі 2 грудня 1975 року.

Предсідницею зборів була М. Козар, а секретаркою С. Савчин. Збори відкрито молитвою „Боже вислухай благання". Членки заряду здавали звіти з річної діяльности. Голова М. Козар у своєму слові склала щиросердечну подяку усім членкам за їхну щиру співпрацю і добру кооперацію.

За рік відбулося 10 місячних зборів і двоє засідань заряду. Читаємо на зборах обіжники з Централі Союзу Українок Канади та різні кореспонденцію й обговорюємо все прочитане.

З освітньої діяльности членки улаштували роковини Шевченка концертом, Лесі Українки читанням реферату. Дітей приготовляли до концерту на День Матері. Під проводом о. Дерев'янки діти виконали ряд танців. Членки беруть участь у церковному хорі і ходять колядувати. По можности членки відвідують хворих членів церкви, по домах, а а посилають картки та квіти до шпиталю. Відділ передплачує журнал „Промінь" і по можности посилає пожертви на пресовий фонд. Цього року відділ брав участь в окружнім з'їзді в Ґилберт Плейн у червні. Вислав делеґатку на семінар до Вінніпегу.

Що до фінансового доходу членки приготовляють обіди як на храм, вечері, бінґо, базарі. Перед Великоднем влаштовуємо випродаж Великоднього печива і писанок, щоби дати можливість старшим і молодшим людям придбати наше традиційне печиво.

Через останніх 2 роки наше членство в відділі значно збільшилось. Частина членок є сестрицями в церкві і працюють віддано, щоб все у церкві було чисто і все в гарнім порядку, також доглядають чистоту і порядку у Народнім Домі. Кожного року сповняє свій буджет до централі.

Відділ дає жертви на церкву, на Народний Дім, „Промінь" і Музей.

Фінансовий звіт: з року 1974 — $1,042.73, прибутки в 1975 році — $2,627.16, видатки — $1,235.71, в касі осталось — $2,434.18.

До заряду на 1976 рік увійшли: голова — Михаліна Козар, заступниця голови — Емілія Шмильська, секретарка — Катерина Медвідь, заст. секр. — Анна Савчук, скарбничка — Стефанія Савчин. Телефонічний комітет — Олеся Григорчук, Е. Шмильська, Марія Грицай. Контрольна комісія — Е. Ганчарик, Анна Ґендзорік. Сестриці — Марія Медвідь, Марія Дудар, Параня Коновальчук, Марія Григорчук і Стефанія Савчин.

Михаліна Козар, голова

КІНДЕРСЛЕЙ - ІТОНІЯ, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 12 грудня 1975 року в домі пані Стефанії Баран. Присутніх членок було 8. Збори відкрила голова відділу Анна Охрей. Предсідницею зборів була голова Анна Охрей, а секретаркою Ґеня Бойчук. По цім слідували звіти членок уступаючого заряду. Голова у своїм звіті склала щиру подяку членкам за їх так гарну кооперацію в товаристві.

Впродовж року відбувались у нас місячні збори. Членки улаштували два випродажі печива і чай — один на весні, а другий восені. Приготов-

ляли обіди після Служби Божої, посилали картки хворим у шпиталях, приготовили спільну Йорданську Святу Вечерю в залі під церквою, брали участь у Світовім Дні Молитви в місті.

Наш відділ малий, маємо 11 членок і працюємо більше при місцевій церкві, жертвуємо на народні інституції по змозі.

Фінансовий звіт: з року 1974 осталось в касі $585.00, прибутки в 1975 р. — $294.94, дали на церкву $200.00 і на музейний фонд у Саскатуні $25.00. Осталось — $663.24.

Заряд відділу на 1976 рік: голова — Анна Охрей, заст. голови — Марія Гуменна, секретарка — Ґеня Бойчук, касирка — Стефанія Баран. На закінчення зборів господині подали перекуску.

Ґеня Боднарчук, секр.

ТОРОНТО, ОНТ. ВІДДІЛ ІМ. СВ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 7 грудня 1975 в залі при Катедрі Св. Володимира. Збори відкрила голова відділу пані Діна Гетьманчук.

Привітавши всіх присутніх попросила о. Д. Фотія провести молитву. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять членок, які відійшли у вічність. Членки управи здавали звіти з цілорічної діяльності.

Діяльність товариства: Ми відбули одні річні збори, 10 місячних зборів та 4 засідання управи. Звіти про пророблену працю складалися кожного разу на місячних засіданнях, рівнож складалися пляни та проєкти на біжучий час. Цього року наш відділ офіційно був оформлений і прийнятий до Жіночої Льокальної Ради міста Торонта.

Блаженніший Митрополит Михаїл відзначив наш відділ митрополичою грамотою. Ми мали приємність привітати нашого дорогого Митрополита Михаїла в навечір'я Нового Року.

Старанням Культурно - освітнього комітету під керівництвом пані Марії Божик на протязі року відзначили підготовленою програмою роковини: Лесі Українки, Т. Шевченка, І. Франка, М. Вовчка, О. Пчілки, О. Кобилянської, День Матері, Христини Альчевської та вечори власних поезій-спогадів наших членок.

На наше запрошення голова Східн. Екзекутиви С.У.К. пані Г. Сенишин виголосила прекрасну промову на тему „90-ліття заснування українського жіночого руху". Також на наше запрошення пані Анна Троян прочитала доповідь на тему: „Жінка в світлі праці".

Присвятили один вечір для редакторки журналу „Промінь" Наталі Когуської з нагоди її відзначення і нагороди золотою медалею в м. Вінніпеґ.

В день посвячення пам'ятника Лесі Українки наш відділ влаштував зустріч-вечерю для новообраної крайової голови С.У.К. на Канаду пані Шемелюк та редакторки Н. Когуської. Всі імпрези відбувалися на високому рівні наших доповідачок та гарно приготовленою мистецькою програмою та чайком.

В ратуші міської ради брали участь під час всіх націй міста Торонта. Впродовж року наше жіноцтво дбало про чистоту і прикраси нашої катедри. Величаво і успішно організували і провели наші членки Йорданську вечерю, Великодне спільне свячене, обід в день ангела Митрополита Михаїла, відзначення його 90-ліття та 55 років служіння Церкві. Обід-бенкет з нагоди хіротонії Владики Миколи Дебрина та Єпархіяльний з'їзд східньої Канади. Бенкет з нагоди 25-ліття Кредитової спілки „Со-юз" та ще декілька обідів які відбувалися при нашій катедральній громаді.

Наш відділ відбув поїздку на провінційний з'їзд С.У.С. та С.У.К. до Оттави. Делегати їздили на Всеканадійський з'їзд С.У.С. і С.У.К. до Едмонтону. Базаровий комітет головою якого є п. М. Ґужда у співпраці з членками влаштували базар-бінґо. Комітет випродажі вживаних речей очолює пані Єлисавета Охітва.

Однією з найбільших імпрез був 11-ти денний павільйон „Полтава" при кінці червня і початок липня місяця, з виставкою українського народнього мистецтва, збіркою якого займалися наші члени. Дуже багато добровільної праці вклали наші жінки в кухні для приготування їжі в ресторані при павільйоні „Полтава". Більшість цих жінок є жінки-пенсіонерки яким належиться велика честь і подяка. Ввесь тягар цієї відповідальної праці мусимо завдячувати нашій довголітній господині пані Марії Мудрій.

Прекрасні ручні роботи членок нашої громади і артистично укладені речі на виставі відображали багате українське народне мистецтво а наші пані як „модельки-українки" все це дбало доглядали. Активно допомагала наша молодь.

В мистецькій частині під час каравани участь брали: катедральний хор під керівництвом п. Нестора Олійника, танцювальна група під кер. п. М. Балдецького та танцювальна група під кер. п. Воробця. Наша велика праця є оцінена, бо наш павільйон „Полтава" діста внайвищу нагороду від керівників каравани міста Торонта в ім'я „Зіна Косар". Це є наш загальний тріюмф. Королевою павільйону „Полтава" є Маруся Лисенко. Ми всі гордимося нашою королевою, яка гідно репрезентувала наш павільйон на протязі 11-ти днів та при отриманні найвищої нагороди „Зіни Косар" на бенкеті в готелі Royal York.

Членки нашого відділу вкладають свою працю не менше при нашім відділі а також багато часу і праці присвячують при Інституті Св. Володимира та при Провінційному музеї С.У.К. Сх. Екзекутиви. Маємо свою бібліотеку яку провадить п. М. Божик. На протязі року наш відділ пожертвував на організаційний фонд на з'їзд централі С.У.К. $50.00, організаційний фонд Сх. Екзекутиви С.У.К. — $150.00, журнал „Промінь" — $100.00, Інститут Св. Володимира — $400.00, Українська Національна Рада — $100.00, на пам'ятник Лесі Українки (раніше 200.00) — $100.00, на Консисторію Укр. Прав. Церкви — $100.00, допомога студентові в Аргентині — $300.00, Українська школа та курси українознавства — $50.00, Вісник СКВУ — $25.00, на катедру Св. Володимира — $2,000.00. Разом — $3,375.00.

На закінчення зборів пані Діна Гетманчук подякувала зарядові та членкам за співпрацю а новообраній голові товариства пані Марії Божик та управі побажала успіхів.

Склад управи на 1976 рік: голова товариства пані Марія Божик, уступивша голова — Діна Гетманчук, перша заст. голови — Ніна Козій, друга заст. голови — Ольга Станько, рекордова секретарка — Анна Бойчук чук, кореспонденційна секр. — Юлія Головата, англомовна секр. — Люба

Янкович, фінансова секр. — Ліда Олешня, скарбничка — Валентина Лавринюк, референтка преси — Валерія Лисенко.

Валерія Лисенко, реф.

РЕДЖАЙНА, САСК.
ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Річні збори відділу відбулися 6 жовтня 1975 р. в Народнім Домі Просвіти. Присутніх членок було 39. Пані Ґ. Кушнір, бувша голова переводила зборами а пані Ваврух була секретаркою. Збори почато молитвою. Голова відділу і урядниці звітували з річної діяльности. Впродовж року відбулось 9 місячних зборів і 4 засідань.

Голова пані Ґ. Кушнір у своїм обширнім звіті подякувала членкам за довір'я та гармонійну співпрацю у виконанні річної уплянованої праці в товаристві. Робота йшла завдяки активности урядниць ріжних комітетів. Зокрема щиро подякувала К. Мельничук, заст. голови за її невтомну працю, вона також заступала урядницю Комітету Проєкту. Касирка пані Е. Лесейко також віддано працювала при тім самім комітеті.

Наш відділ улаштував такі підприємства — роковини Лесі Українки, осінній і весняний чай з випродажем домашнього печива і ручних робіт, осіння вечеря, вечеря на церковний базар, вечеря ТУС і місячні збори, Йорданська Свята Вечеря, спільне свячене, обід на храм, продаж печива і перекусок на етнічнім пікніку в міськім парку, вечері на весільні прийняття, похоронні обіди і перекуски, бенкети різного роду, прощальна вечеря для о. і добр. Рибалків, прийняття для о. і добр. Олесюків, перекуска для старших громадян у міській бібліотеці і в той час наша членка п. Бойчук дала виклад з ділянки української культури, членки відділу брали участь в Жіночій Раді. Наш відділ опікується Недільною школою. Відділ вислав дві делегатки на Пров. з'їзд а три на Крайовий З'їзд до Едмонтону.

Впродовж року відділ мав доходу $13,000.00 з чого дано пожертви на ріжні цілі — місцеву церкву — $3,325.00, Народний Дім — 1,500.00, Рідну Школу — 600.00, Недільну школу — 250.00, оселю „Тризуб" — 100.00, Інститут П. Могили — 100.00, меблі до параф. хати — 2,380.00. Менші пожертви дано на „Промінь", бюджет до Централі Союзу, пров. і крайовий організаційні фонди.

Склад заряду на 1976 рік: уступаюча голова — Ґ. Кушнір, голова — О. Патрилюк, заст .голови — Е. Клапоущак, касирка — С. Хриптул, рек. секр. — К. Пасека, помічниця — Д. Кирилюк.

Комітети: недільна школа — С. Пахолик, М. Думанська, А. Великголова; Музею — М. Юзик, А Зенчишин, „Промінь" — добр. Е. Олесюк; освіта — Ґ. Свинарчук, А. Мудра, М. Корпан, відвід. хворих — Є. Шишковська, М. Квасниця; проєкту — С. Джонетон, Е. Фикула, В. Губик, М. Солтих, Е. Бойчук, Ґ. Стронська; мистецтва — О. Пилипів, М. Яблонська, М. Процик, Ґ. Варениця, молодший СУМК — Л. Черепущак, С. Пахолик, С. Бобовська; кухарки — А Зенчишин, М. Батрин, Ю. Онишко, Жіноча Рада — представниці — М. Думанська, О. Патрилюк; архіву — О. Масиник. Контрольна комісія — Ґ. Свинарчук, О. Пилипів, С. Пахолик.

А. Ваврух, секр.

ФЛИН ФЛОН, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ

... **Річні збори відділу відбулись 3 листопада** 1975 р. у церковній залі. Голова відкрила збори і була президницею. Р. Малюта секретарювала. Звіт з діяльности т-ва здавали членки заряду і комітетів.

Т-во складається з 10 членок. За рік відбулось 10 місячних зборів. З освітньої діяльности відсвятковано роковини Лесі Українки з програмою. Т-во брало участь у місцевій імпрезі „Фолкльорама". Ця імпреза складалась з великої виставки мистецтва всіх етнічних груп у Флин Флон. Наше т-во мало також багату виставу народного мистецтва, мали також продаж пирогів і голубців і через два дні цієї оказії членки брали участь у виставці в народнім одязі.

Членки улаштували продаж Великоднього печива і писанок, що їх членки робили на вечірках. Т-во опікується приготуванням спільного обіду (бофий) після кожного Богослуження, які відбуваються раз на місяць. Комітет добродійної праці відвідував хворих, посилає квіти і інші подарунки хворим у шпиталі і вдома. Т-во постарало пакунки для всіх дітей громади на Різдвяну забаву. Також мали літню забаву для всіх з місцевої громади.

Влаштували Різдвяну забаву для членок і вручено нагороди 5 членкам, які були присутні на кожних зборах впродовж року. Комітет сестриць доглядає за порядком в церкві.

Членки т-ва по черзі опікуються доглядом старших горожан у міській старечій кімнаті відпочинку — приносять і подають перекуску.

За рік 1974 наш відділ мав прибутків $2,527.76 а видатків $1,972.09.

Заряд на рік 1976: голова А. Тодощук, заст. голови — П. Мендро, секретарка — Р. Малюта, касирка — М. Скварчук. Відвідування хворих — П. Мендро, Ґ. Ясентюк, Р. Малюта. Контрольна комісія — Д. Скварчук, Ґ. Ясентюк, П. Клевчук. Господині — Д. Скварчук, П. Клевчук, А. Борчівська, Архіву — Р. Малюта. Зв'язків — П. Мендро.

Р. Малюта, секр.

РАДВЕЙ, АЛЬБЕРТА
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в середу 21 січня 1976 року в домі пані Гафії Літвін. Збори відкрила голова пані Літвін, добр. Савченко провела молитву. Членки вшанували пам'ять померших членок відділу. Предсідницею зборів була Марія Снайчук, секретаркою Марія Чорна. Членки управи здавали звіти з цілорічної діяльности. Пані Літвін подякувала зарядові і членкам за співпрацю та висловилась про певні недомагання у відділі через брак молодших енергійних сил.

Впродовж року відділ відбув 8 місячних зборів, 4 засідань, де членки по черзі подавали перекуску і річ на розігравку. Членки приготовили 4 обіди, пирогову вечерю, весняний чай і випродаж великоднього печива і ручного мистецтва. На зборах читаємо обіжники від централі, відвідуємо хворих у лікарні.

Помимо того, що членки входять до церковного заряду в міру своїх сил працюють завзято для відділу і церкви. Членки помалювали церковну резиденцію, купили нові фіранки, нові дивани і нові світла до церковної резиденції.

Фінансовий звіт: з року 1974 осталось в касі $970.34, прибутки в 1975 році — $2,480.62, видатки у 1975 році

— $2,106.42, в касі осталось — $1,344.54.

Заряд товариства на 1976 рік: уступивша голова — Гафія Літвін, голова — Марія Снайчук, заст. голови — Параня Румар, рекордова і кореспонденційна секретарка — Марія Чорна, касирка — Єлена Онищук. Контрольна комісія — Єлена Шикора, Веронька Чорна і Ольга Веньгер. Господині — Наталка Полічук, Одарка Юрків, Веронька Чорна. Відвідування хворих — добр. Савченко і Єлена Онищук. Сестриці до церкви — Анна Боєчко, Параня Румор, Єлена Шикора, Гафія Літвін.

Марія Чорна, секр.

ВЕРНОН, Б. К. ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися в неділю 14 грудня о год. 2:00 по обіді в церковній залі.

Збори відкрила голова відділу С. Князь молитвою. Предсідницею зборів була С. Князь, а секретаркою А. Кецкало. Членки вшанували померших членок. Слідували звіти з цілорічної праці, що їх здавали членки управи відділу. Членок на 1975 було 47.

Впродовж року відбулось 10 місячних зборів, 7 засідань і 2 засідань з церковним зарядом, 6 вечерків писання писанок, вишивання, печення пасок і колачів.

Членки займалися прибором церкви на Різдво і Великдень та ходили з колядою. Улаштували такі імпрези з концертовими програмами: свято Лесі Українки і Ольги Кобилянської, Свято Книжки, День Матері і тоді мали перекусу і чай. Свято Миколая, концерт Рідної і Недільної школи, якими займалася пані О. Чайковська. Приготовили Йорданську Святу Вечерю, видавали похоронні і поминальні обіди, перекуски, видали вечерю після базару і влаштували продаж печива, вишивок і другий випродаж перед Великоднем. Розвозили паски і писанки старшим членам, спільне Свячене, видали вечерю після міського Карнавалу і відбули один 50-літній ювілей, учительки приготовили дітям Недільної школи кошики на Великдень до свячення.

Мали чайне прийняття для Провінційної Екзекутиви Союзу Українок з Ванкуверу. Даруємо квіти хворим членкам до шпиталю і картки-поздоровлення.

Приготовили храмовий обід. На закінчення науки учительки улаштували пікнік коло озера і покупили подарунки для дітей на свято Миколая.

Вшанували 3 членки у нагоди 70-ліття, подали перекусу на засідання церковних громад — Келовна, Кемлупс і Вернон. Членкині склали "Christmas hamper", подали вечерю і перекусу Сумківцям на їхнє джемборі і приготовили вечерю для весілля.

Відділ склав пожертви на такі цілі: місцеву церкву — $1,841.00, Музей Союзу — $30.00, СУМК — $40.55, „Промінь" — $15.00, організаційний фонд Союзу — $10.00, „Вісник" — $15.00, Консисторія — $25.00, сумківцям — $25.00, міський шпиталь — $102.80, на серцеві недуги — $100.00.

З 1974 року осталося в касі — $1,782.63, прибутки у 1975 році — $7,901.62, видатки — $4,747.97, в касі осталось $4,936.28.

Управа відділу на 1976. голова — Василина Кучер, уступ. голова — С. Князь, заступниці — 1-ша Марія Попович і 2-га Соня Винничук, рекорд. секр. — Анна Кецкало, кореспо. секр. — Катерина Ласчук, касирка — Ґрейс Бромберґ, фінансова секр. — Марія Попович. Контрольна комісія — Марія Сокол, Софія Князь, Марія Демко. Сестриці — П. Чипижук, П. Дмитришин. Куховарство і господині — А. Сорочак, М. Маковійчук, К. Слободян, Ілена Винничук і Г. Пиюк. Мистецтво, музей і бібліотека — добр. О. Мороз, І. Наконечна, Настуня Микитюк. Відвідування хворих — Марія Сокол, Є. Кріпс. Референтка освіти — Н. Микитюк. „Промінь" — Н. Микитюк, телефону — А. Сорочук, М. Демко, Ґ. Бромберґ. Привітальний комітет — С. Князь, Ґ. Бромберґ.

Всім членкам, що щиро працювали та працюють на добро нашої організації і цілої громади належиться велика подяка й ще більше здоров'я та витривалости до невпинної праці на користь всьому членствунаших самостійницьких організацій.

Катерина Ласчук, кореспо. секр.

КРИДОР і БЛЕЙН ЛЕЙК, САСК. ВІДДІЛ ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО

Річні збори відбулися в домі Ґені Грицюк 11 листопада 1975 р. Присутніх було 15 членок і дві гості, які того ж вечора вписалися в члени.

Голова Катерина Парчевська відкрила збори молитвою, привітала всіх членок і подякувала всім за їх щиру працю і кооперацію. Секретарювала Марія Цьона.

Відділ впродовж року відбув 7 місячних зборів, а кілька надзвичайних. Влаштовано передріздвяний чай і продаж печива, весняний чай і продаж Великоднього печива і писанок. Прихід майже цілковито йде на утримання церкви.

Кілька членок вишили обруси до церкви, а ті всі що не вишивають то зложили $120.00 на інші потреби.

Наша освітньо-культурна праця обмежується до програм під час місячних зборів.

Наша церква Св. Петра і Павла в Кридор, Саск. відсвяткувала ювілей 40-ліття (1935 - 1975). У цей празничний день загостив до нашого храму Божого і до громади Високопреосвященний Владика Борис.

Членки нашого відділу разом із церковним зарядом і членами, і з поміччю нашого пароха о. С. Зузака посвятили багато зусиль, щоб приготовити все на цей святочний день.

Фінансовий звіт: у касі з 1974 р. — $1,960.54, прибутки за 1975 р. — $1,561.12, видатки за 1975 — $1,460.02, в касі осталось — $2,061.61.

Заряд на рік 1976: голова — Катерина Парчевська, заст. голови — Маланка Човганюк, секретарка — Марія Цьона, касирка — Анна Боднарчук. Контрольна комісія: Ґеня Грицюк і Маланя Човганюк. Доглядачка хворих — Ґеня Грицюк, реф. „Променя" — Марія Цьона, реф. Музею і архіву — Анна Боднарчук.

Сестриці — Анна Солодюк, Анна Ференс, Анна Боднарчук, Маланка Човганюк.

Марія Цьона, секр.

ФОРТ ФРЕНСИС, ОНТ. ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 9 грудня 1975 у залі під церквою Св. Юрія. Присутніх було 14 членок. Збори відкрила голова Василка Ґушуляк і привітала присутніх членок. Предсіднщею зборів була пані А. Койцан, а секретаркою п. М. Сохолотюк. Слідували звіти урядниць управи. Голова у своїм звіті склала щиру подяку всім членкам за їх таку гарну кооперацію впродовж року і

побажала найкращого успіху далі працювати. Спеціяльну подяку склала, разом з малим дарунком, для секретарки М. Ґушуляк за те, що вона поверх 5 років тримає порядок з рекордами, звітами і кореспонденцією для товариства.

Впродовж року відбули 9 місячних зборів. Членки улаштували два випродажі домашнього печива, видали дві весільні вечері і два „кейтерінгс" для інших потреб. Під час Різдвяних Свят членки спільно з членами церковної громади Св. Юрія ходили колядувати на церкву, також помогли приготовити Йорданську Святу Вечерю, пущення, храмовий обід на Юрія спільно з членами церковного заряду. Улаштували роковини Лесі Українки і свято Книжки, з якого прихід вислали на „Промінь".

Впродовж року відділ склав пожертви на такі цілі: місцеву церкву — $1,000.00, Музей — 40.00, стипенд. фонд — $10.00, Колегію Св. Андрея — 100.00, на Т-во Недорозвинених дітей — 100.00, організаційний фонд Союзу — 25.00. Закупили книжок до української бібліотеки при церкві для спільного читання на вечорах під час зимової пори. Таку працю ми розпочали з о. і добр. Осиченками цього року і будемо продовжувати.

Членки помагали у святкуванні 31 роковин відділу ім. Св. Анни, яке відбулося 6 квітня 1975 р. в будинку Читальні Просвіти, на якім була присутня п. Марія Мандзюк, голова Ман. Пров. Екзекутиви.

Членки відвідують хворих у шпиталі, Старечім Домі, а також по домах з малим дарунком і побажанням виздоровлення.

Наш відділ складається з 25 активних членок, а 10 почесних, з яких дві є в Старечім Домі.

Новий заряд на 1976 рік — голова — В. Ґушуляк, заст. голови — М. Зелена, рекорд. секр. — М. Ґушуляк, заст. секр. — М. Галабурда, кор. секр. — М. Сохолотюк, касирка — К. Рогожа, фін. секр. — К. Зуб. Господині — М. Зелена, М. Кітцул, К. Рогожа і Н. Пухальські. Комітет відвідування хворих — М. Зелена, М. Галабурда, Н. Пухальська і Джойсі Стрен. Контрольна комісія — Ілена Беяк, Павліна Ґирула і Марія Галабурда. Бібліотека — М. Галабурда і Анна Койцан. Посуду доглядає М. Зелена.

Фінансовий звіт: з року 1974 було $2,017.09, прихід у 1975 — $1,865.07, розхід — $2,358.80, у касі осталося — $1,536.80ї

Наше жіноче товариство складає щиру подяку Централі Союзу Українок Канади і Провінційній Екзекутиві за одержані обіжники, які допомагають нам вести працю у відділі.

Марія Ґушуляк, рек. секр.

ОВКБОРН, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в середу 5 листопада 1975 р. в Українськім Народнім Домі. Членок присутних було 15. Збори відкрила голова Ґеня Матієшин, предсідницею зборів була Марія Бородій, а секретаркою Магда Маційовська. Було вшановано пам'ять членок, що відійшли у вічність. Слідували звіти заряду комітетів і контрольної комісії.

Впродовж року відбулося 10 місячних зборів, 2 засідань, на яких були читані обіжники з централі Союзу Українок Канади, листи та обговорено проєкти праці на цілий рік. Багато праці поклали членки за цілий рік. Брали участь в Різдвяних колядах, відвідали дім для старших у Шов Лейк, з колядою і подарунком. Відвідували хворих. Приготовили Йорданську святу вечерю. Відсвяткували роковини Лесі Українки при зборах, де був читаний реферат, та проспівали пару пісень з її творів. Мали продаж Великоднього печива, шили ковдру на розігравку, приготовили спільне свячене. На день храму нашої громади приготовили обід, продавали перекуску на трьох акційних випродажах. Помагали сумківцям відсвяткувати роковини Тараса Шевченка, Листопадове Свято і День Матері.

Членки товариства завжди дбають про чистоту в Українськім Народнім Домі, а сестриці про чистоту у церкві. Членки також займалися збіркою на добродійний фонд. Видавали похоронні обіди, приготовили сморгерборд, спільну вечерю при Українськім Народнім Домі. Дали нагороду студентові Денисові Френько, який покінчив студії в місцевій державній школі.

Відбувається в нас недільна школа якою займається о. і добр. М. Шкрумеди, а помагають членки відділу.

Відділ сповнив бюджет до централі Союзу та склав пожертви на такі цілі: місцеву церкву — $500.00, Український Народний Дім — $100.00, на пам'ятник Лесі Українки — $25.00, на Філію Музею у Вінніпегу — $25.00, стипендійний фонд — $5.00, на організаційний фонд — $10.00.

Фінансовий звіт: з 1974 року осталось в касі $590.00, прибутки у році 1975 — $1,102.85, видатки — $1,365.90, в касі $328.50.

Заряд відділу на 1976 рік: голова — Ґеня Матієшин, заступниця голови — Марія Бородій, секретарка — Анна Баклащук, фінансова секр. — Магда Маційовська, касирка — Анна Друль. Господиня — Марія Мануляк. Комітет хворих — Мілька Антонович, Ірина Франко, Ґеня Польова, Марія Бородій. Контрольна комісія — Катерина Швалюк, Розалія Свіцька і Корнелька Зюбрак.

Анна Баклащук, секр.

ЛОНДОН, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 7 грудня 1975 р. Предсідницею зборів була пані О. Кошарна, секретаркою була пані В. Калюжна.

Річні збори відкрила голова пані Г. Володченко і попросила Архимандрита Миколая Дебрина перевести молитву. Після цього вшановано однохвилинною мовчанкою померших членок відділу.

Звіт голови пані Г. Володченко і всіх урядниць зводився до слідуючого: Відбули 9 засідань, 4 місячних зборів, зробили всі традиційні врядження в громаді як: запусти, Йорданський Свят-вечір, проводи, місійну вечерю, на бенкет, осінній базар. Закуплено деяку посуду до кухні.

В культурній ділянці, як щороку, жіноцтво брало участь у всіх проявах культ.-освітнього життя в громаді й поза нею в співпраці з іншими, як у хорі, недільній і українській школах, бібліотеці, національних імпрезах, фестивалі етнічних груп та зі всім українським жіноцтвом в Лондоні вряджено свято Лесі Українки і Жінок Героїнь.

Референтка „Променя" виконувала свої обов'язки в силу своїх можливостей, а саме придбано одну нову передплатницю та допильновано старих передплатників. Урядниці суспільної опіки відвідували хворих по шпиталях, висилали картки та квіти.

Сестрицтво дбало про чистоту і порядок в церкві та закупили квіти для плащаниці. Наша делеґатка до КУК повідомляла нашу управу про рішення КУК.

Фінансовий стан: перебрано з 1974 року $2,281.81, прибути в 1975 р. — $4,007.44, видатки $5,506.76, залишилося в касі — $782.84.

Пані Г. Володченко подякувала усім за гарну співпрацю управи і всього жіноцтва, та подякувала отцеві Архимандритові М. Дебринові за поміч і поради. Подякувавши управі, за так гарно виконану працю, на внесок контрольної комісії уділено їй належну абсолюторію.

До складу управи на 1976 р. були вибрані слідуючі особи: Г. Володченко — уступивша голова; Ол. Тищенко — голова, В. Новицька — заст. голови, В. Калюжна — секретарка, О. Кошарна — скарбничка, Н. Шульга — культ.-освіт. референтка, В. Калюжна — рефер. до „Променя", О. Кошарна делеґатка до КУК, М. Ющенко, К. Підопригора — господині. Л. Шевченко, Т. Панасейко — суспільна опіка. П. Шевченко, О. Яремченко, М. Жидовка — сестриці. Г. Жидовка, Р. Ковальчук, В. Яремченко — Контрольна комісія.

Нововибрано управу привітав о. Архимендрит М. Дебрин та побажав витривалости і гарних успіхів А Ол. Тищенко подякувала за довір'я і просила всіх жінок до співпраці.

Управа

ДАВФИН, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори віділу відбулися 20 листопада 1975 року в українській православній авдиторії. Голова Марія Білоус відкрила збори. Молитву перед зборами провів о. Є. Стефанюк. Хвилиною мовчанки вшановано членок, що відійшли у вічність. Предсідницею зборів була Марія Білоус, секретарювала Євгенія Кирилюк.

Слідували звіти уступаючого заряду, комітетів і референток.

Голова у своїм звіті склала щиру подяку всім членкам за їх так гарну кооперацію впродовж року.

Впродовж року відбулося 9 місячних зборів, двоє засідань заряду і програмового комітету. На зборах все читано кореспонденцію, обіжники і різні матеріяли.

Діяльність відділу: Концерт Лесі Українки, пирогова вечера, продаж печива, весняний базар і чай, випродаж вживаних речей, передріздвяний вечерок, Свято Книжки.

Фінансовий звіт: у касі з 1974 року — $3,777.28, прибутки в 1975 р. — $5,210.29, видатки в 1975 — $7,680.64, осталось у касі $1,306.93.

У минулім році відділ жертвував на такі цілі: На машинку до друкування церковній громаді $100.00, на авдиторію — $1,000.00, на Колеґію св. Андрея — $25.00, на Музей в Саскатуні — $75.00, Музей у Вінніпеґу — $25.00, Фонд видання творів о. В. Кудрика $50.00, організаційний фонд — $60.00, на оселю „„Тризуб" у Кристал Лейк — $30.00.

Заряд відділу на 1976 рік: уступивша голова — Марія Білоус, голова — Розалія Грицай, заст. голови — Василина Махайлюк, 2 заст. голови — Анна Мазур, рекорд. секр. — Анна Скакун, заст. секр. — Євгенія Кирилюк, кореспо. секр. — Марія Білоус, касирка — Юстина Симчич. Контрольна комісія — Ксеня Бурковська, Юстина Маранчук, Емілія Шевчук. Програмовий комітет: Єлисавета Підлипна, Анна Чайковська, Юлія Булій, Марія Андрійчук, Юстина Гусак. Радіо і преса — Анна Чайковська. Телеф. комітет — Анна Клапоущак, Кароліна Дудкевич, Анна Кейко, Анна Стандрик.

Референтки „Променя" — Марія Білоус і Марія Андрейчук.

Відвідувачки хворих — Катерина Самець, Анна Бігун.

Бібліотекарки — Марія Лігал і Анна Клапоущак.

Дорадча рада — молод. відділу СУМК — добр. Марія Стефанюк, Емілія Ковальчук і Анна Поздаль.

Членство — Михаліна Ковальчук.

Марія Слижук, секр.

ЧИЛИВЕК, Б. К.
ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися в церковній залі дня 9 грудня 1975 року. Збори відкрила голова пані Розалія Григірчук молитвою. Після молитви однохвилинною мовчанкою вшанували померлих членок. Голова відділу пані Розалія Григірчук була предсідницею зборів, а секретарка пані Анна Крип'якевич. Слідували звіти членок заряду. Голова відділу в своїм слові дала обширний звіт праці відділу і подякувала заступниці голови пані Стефанії Троян, що заступала її місце через ціле літо і подяку всім членкам за щиру співпрацю впродовж року у товаристві.

Діяльність товариства: впродовж року відбулося 7 місячних зборів, одне засідання заряду, одне засідання із зарядом церковної громади. На зборах все було читано коренспонденцію, обіжники і різні матеріяли.

Разом із членами церковної громади членки відділу ходили колядувати під час Різдва. Приготовили Йорданську Святу Вечерю. Видали похоронний обід для першого і заслуженого члена нашої церковної громади.

Відбуто випродаж Великоднього печива, писанок і вишивок із чаєм, і річний осінний базар з великим успіхом. Товариство приготовило 3 обіди — один після Богослуження, другий разом із членами церковної громади у саду д-ра і пані М. Савіцьких. На цій веселій оказії були гості із Ванкуверу і з Волей, і спільний обід з нагоди церковного храму Св. Дмитра. Приготовляли перекуски і час від часу після Богослуження і перекуску для нових канадійців, які отримали горожанські папері.

Улаштували роковини Тараса Шевченка з програмою і брали участь в програмі з сусіднім відділом ім. Лесі Українки в Агазі, як святкували десятиліття свого існування, в програмі виконали дві пісні.

Виложено виставку печива, писанок і вишивок у крамниці міста Чиливек задля оголошення випродажі перед Великоднем і виставку ручного мистецтва в вікні крамниці під час „Контрі лівінг дийс" який тривав цілий тиждень.

На запрошення „Арт Кавнсил і Крищіян Вомен'с Асосіейшон" Розалія Григірчук і Марія Савіцька показували як виробляти і пекти паски і писати писанки.

Голова нашого відділу улаштувала виставку свого ручного мистецтва в Ту Гилс, Альберта під час чаю і виставу на Фестивалі у Вегревил,, Альберта. Членки улаштували прощальний вечерок для членки нашого відділу і церковної громади, яка виїхала до Ст. Кетеринс, Онт. Членки нашого відділу виконують працю сестриць. Вони тримають все в церкві у взірцевому порядку. Вшили і вишили на престіл жертівник і під Євангелію до церкви.

Наш відділ належить до льокальної

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

СТРАВИ З КАБАЧКІВ З РОДИН ГАРБУЗОВИХ (Vegetable marrow, custard squash)

Гарбуси, це цінний дієтичний продукт харчування. У них міститься близько 8 процентів цукру, дуже мало клітковини і саме це корисне в лікувальному харчуванні при хворобах шлунка, печінки, нирок, хронічному запаленні жовчевого міхура.

Плоди гарбуза багаті пектином. У сухій речовині його від 5 до 12 процентів — значно більше, ніж у яблуках та буряках. Пектин абсорбує токсичні речовини, а це прискорює виведення холестерину з організму.

У гарбузі є дуже важливі речовини для кровотворення — мідь, калій, залізо. Натрію мало, тому страви з гарбуза корисні при захворюванні серцево-судинної системи. В поодиноких сортах гарбуза є також каротин. Чим яскравіше забарвлення гарбузової м'якоті, тимбільше каротиноїдів.

Нестача в організмі людини B_1 викликає різні порушення діяльности нервової системи, швидку втому; брак вітаміну B_2 причинюється до погіршення апетиту і зменшення ваги. Це дуже цінні складники, а також вітаміни Т, Е. РР та акорбінова кислота є в гарбузі.

Кальорійність гарбуза невелика, тому страви з нього — пюре, каші, повидло, млинці — рекомендуємо повним (ситим) людеям.

Ікра кабачкова

Кабачок розрізати, вибрати м'якоть, обібрати від шкірки і потерти на буряковій тертці. До цього додати натерту на тертці моркву і цибулю, дати до ринки і тушкувати пів години. Тепер додоти соли, перцю і гострого помідорового соку і 3 ложки олії. Ще тушкуємо 10 хвилин.

Млинці

Почищені зі шкірки і м'якоті кабачки потерти на тертці, додати яйце, сіль, соду, трошки цукру і муки в такій скількости, щоб утворилась маса така загуста як сметана. Смажити на олії як звичайні млинці. До столу можна подавати з квасною сметаною.

Биточки

Невеликий молодий кабачок нарізати тонкими кружальцями. В окремій посудині розбити яйце, додати сіль, перець і муку і добре вибити. Кожне кружальце вмочити в масу і смажити на олії, як млинці. До столу подавати гарячими.

Жіночої Ради. Делегаткою від нашого відділу на крайовім з'їзді Союзу Українок Канади в Едмонтоні була Марія Савіцька. Дві членки нашого відділу є в управі Провінційної Екзекутиви Б. К. — Марія Савіцька, друга заст. голови, організаторкою Стефанія Троян. Посилаємо квіти і картки хворим та відвідуємо членок і членів громади під час перебування в шпиталі.

У минулому році відділ жертвував на такі цілі: на церкву $500.00, „Промінь" — $20.00, з'їздовий фонд — $15.00.

Фінансовий звіт: з року 1974 в касі — $1,332.16, прибутки за рік 1975 — $1,679.98, видатки 1975 — $1,226.51, в касі осталося $1,785.63.

Заряд на 1976 рік: голова — Розалія Григірчук, заст. голови — Стефанія Троян, 2-га заст. голови — Марія Савіцька, секретарка — Анна Крип'якевич, заст. секр. — Анна Зузак, касирка — Настуня Марчук. Господиня — Текля Лисайчук. Сестриці — Анна Зузак, Стефанія Троян і Розалія Григірчук.

Контрольна комісія: Стефанія Троян і Текля Лисайчук.

Наше жіноче товариство з Чиловек бажає журналові „Промінь" і його редакторці всього найкращого і доброго успіху і всім, що працюють для українського народу.

Анна Крип'якевич, секр.

МЕЛФОРТ, САСК. ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в Народнім Домі під церквою 23 листопада 1975 року в присутности 12 членок. Голова пані Анна Петрів відкрила збори молитвою. Після молитви однохвилиною мовчанки вшанували померлих членок.

Предсідницею зборів була п. Анна Копачівська, а секретаркою пані Євгенія Наташак. Звіти діяльности з цілого року здавали членки управи: голова, секретарка, касирка, контрольна комісія, господині і церковні сестриці, доглядачка хворих до шпиталю, квітів і карток.

Діяльність відділу: впродовж року відбулося 7 місячних зборів, членки виконували працю у повній кооперації з церковним зарядом і громадою.

Заходами відділу відбулися такі підприємства: одні річні збори, 7 місячних зборів, 22 бінго, одно різдвяне бінго, одно бінго в Старечім домі, один вечерок привітання в новім домі, мали пущення, видали 3 перекуски на поминальних Службах, 3 похоронні перекуски. Святкували роковини Лесі Українки, мали одну поминальну Службу Божу, купили з вінки на похорони, видали один весільний обід, мали Великодне печиво, і писанки. Членки ходили колядувати, брали участь у Світовім Дні Молитви, носили квіти і картки хворим до шпиталю, мали спільне свячене, видали обід на празник, перекуску на День Подяки і помагали з обідом на польову Службу Божу. Пожертви: Музейний фонд $10.00, „Промінь" $10.00, на „довнерс чоіс" $25.00, дали до церковної каси $1,631.00 і на Старечий Дім в Мелфорт $345.00, та на Обіжник $3.00 і відновили бюджет до Союзу Українок.

Товариство працює при церкві і Народнім Домії Уступивша голова Анна Петрів подякувала членкам за добру кооперацію і сказала щоб ми і на далі так працювали. Нова голова Анна Копачівська також подякувала за вибір і просила щоб так у згоді надалі виконували працю.

Фінансовий звіт: лишилося в касі з 1974 року — $3,023.11, прибутки у 1975 — $3,800.33, видатки — $4,333.14, в касі осталося $2,490.30.

Заряд на 1976 рік: голова — Анна Копачівська, рекордова секретарка — Василина Кивириґа, фінансова секретарка — Стефка Гандзюк, касирка — Катерина Фідик. Відвідувачки хворих — Євдокія Кобилянська і Гафія Нівренська. Контрольна комісія — Євгенія Наташак і Надія Щербій. Господині — Марія Ткачук, Марія Шпак, Марія Романюк. Сестриці — Анна Копачівська, Марія Ґрипюк і Василина Кивириґа,

Василина Кивириґа — секр.

ВІДВІДИНИ ПАНІ АНАСТАСІЇ ШЕМЕЛЮК, ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПО ВІДДІЛАХ У ПРОВІНЦІЇ САСКАЧЕВАНУ

У ЖОВТНІ

День	відділ	місце	час
1.	ім. О. Теліги	— Медов Лейк	7.30 вечора
2.	ім. О. Басарабової	— Глеслин	7.30 вечора
3.	ім. О. Пчілки	— Норт Бетлфорд	ювілейне свято
4.	ім. О. Кобилянської	— Витков	7.30 вечора
5.	ім. Л. Українки	— Редфілд-Річард	7.30 вечора
14.	ім. Х. Кононенко	— Блейн Лейк	7.30 вечора
15.	ім. О. Басарабової	— Гефорд	7.30 вечора
16.	ім. Л. Українки	— Ст. Джуліен	1.30 попол.
16.	ім. О. Басарабової	— Вакав	7.30 вечора
17.	ім. Л. Українки	— Єлов Крік	1.30 попол.
17.	ім. Княгині Ольги	— Принц Альберт	7.30 вечора
18.	ім. Л. Українки	— Гонеймун	1.30 попол.
18.	ім. Л. Українки	— Вірдейл	7.30 вечора
19.	ім. О. Басарабової	— Нипавин	7.30 вечора
20.	ім. О. Пчільи	— Ейлшем-Кадет	7.30 вечора
21.	ім. Кн. Ярославни	— Бруксбі	7.30 вечора
22.	ім. Княгині Ольги	— Гронлід	7.30 вечора
23.	ім. Л. Українки	— Мелфорт	7.30 вечора
24.	ім. О. Басарабової	— Тернополь	1.30 попол.
24.	ім. Княгині Ольги	— Кадворт	7.30 вечора
25.	ім. О. Басарабової	— Виммер	1.30 попол.
25.	ім. Л. Українки	— Ватсон	7.30 вечора
26.	ім. Л. Українки	— Вадіна	7.30 вечора
27.	ім. Л. Українки	— Фовм Лейк	73.0 вечора
28.	ім. Доньки України	— Винярд	7.30 вечора
30.	З'їзд	— Саскатун	
31.	ім. Л. Українки	— Кіндерслей	1.30 попол.
31.	ім. О. Кобилянської	— Мічем	7.30 вечора

В ЛИСТОПАДІ

1.	ім. Святої Ольги	— Мус Джо	7.30 вечора
2.	ім. Доньки України	— Реджайна	7.30 вечора
3.	ім. Л. Українки	— Кендіяк	1.30 попол.
4.	ім. О. Кобилянської	— Габард	1.30 попол.
4.	ім. Княгині Ольги	— Айтуна	7.30 вечора
5.	ім. Л. Українки	— Тіодор	1.30 попол.
5.	ім. О. Кобилянської	— Тіодор	7.30 вечора
6.	ім. Л. Українки	— Горліц	1.30 попол.
6.	ім. О. Пчілки	— Йорктон	7.30 вечора
7.	ім. М. Маркович	— Канора	ювілей
8.	ім. Л. Українки	— Арран	1.30 попол.
8.	ім. С. Русової	— Кемсек	7.30 вечора
9.	ім. О. Кобилянської	— Донвел	1.30 попол.
9.	ім. О. Кобилянської	— Мазепа	7.30 вечора
10.	ім. Л. Українки	— Сторджис	7.30 вечора
11.	ім. Княгині Олги	— Стінен	7.30 вечора
12.	ім. О. Кобилянської	— Ендевор	1.30 попол.
12.	ім. О. Кобилянської	— Гадсон Бей	7.30 печора
13.	ім. Л. Українки	— Бюкенан	1.30 попол.
13.	ім. О. Кобилянської	— Шіго	7.30 вечора
14.	при громаді Всіх Святих	— Саскатун	1.30 попол.
14.	ім. О. Кобилянської	— Саскатун	7.30 вечора

Бажано, щоб усі членки з кожного відділу прибули на зустріч з головою. Такі відвідини плануються з метою дати членкам нагоду обговорити організаційні справи зі своєю головою, а також і зміцнити взаємовідносини між членством та проводом Союзу. На передодні надходячого Ювілейного З'їзду така зустріч буде дуже корисною.

Управам відділів доручаємо справу збірки на Організаційний Фонд Союзу в часі відвідин.

До побачення і милої зустрічі!

За Централю Союзу Українок Канади:

Анастасія Шемелюк — голова

Стефанія Пауш — кореспонденційна секретарка

В СПРАВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ПРОМЕНЯ"

Цією дорогою повідомляємо наших передплатників, що з уваги на зріст коштів видання і пошти, ми примушені піднести ціну на річній передплаті журнала з $6.00 на $8.00, починаючи з 1 грудня 1976 року. До кінця листопада ще можна вносити передплату за ціну $6.00.

Починаючи з 1 грудня 1976 року річна передплата "Променя" буде $8.00 в Канаді і до інших країн.

Централя Союзу Українок Канади
і Адміністрація "Променя"

В СПРАВІ РІЗДВЯНИХ ПРИВІТАНЬ

Друзі і приятелі сподіваються святочного поздоровлення одні від одних. "Промінь" є нашим найщирішим приятелем для нас усіх. Він завжди спішить ділити — чи то Вашу радість, чи смуток, чи понесе вість по світі про нашу громадську працю. Тому сподівається Різдвяних привітань (це окремо від ювілейних).

Отже саме тепер пора почати збирати Різдвяні привітання для журнала — від відділів, від підприємців і професіоналістів, і особисті. Ввиду теперішньої ситуації "інфляції" ми мусимо шукати шляхів щоб вдержати наш "Промінь" при житті.

Редакція і Адміністрація

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

влаштовує відділ ім. Лесі Українки
в залі Катедри Пресв. Трійці у Вінніпегу
в неділю, 7 листопада 1976 р. о год. 2 по полудні.

Святочна програма і чай.

Запрошуємо численне українське громадянство на цю надзвичайну імпрезу.

Управа відділу ім. Л. Українки

P 14-0 OCT 75
HAWRYSH MRS KATE
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

ISSN 0380-2140

УЧИТЕЛІ і ВИХОВНИКИ!

Чи Ви вже познайомлені з цими посібниками для навчання української мови? Коли ні, то зробіть це негайно. Учителі рідних шкіл, які почали навчати школярів мови з цього підручника є дуже вдоволені вислідом.

Підручники опрацювала досвідчена учителька державної і рідної школи. Методично він найбільше сьогодні відповідає тим школярам, які приходять до школи зі слабим знанням української мови.

Це є перша частина — „Осінь". Крім лекцій в ній є порадник учителям як проводити лекції в обидвох мовах — українській і англійській. Друга частина „Зима" продовження першої є в продажі. Ціна $2.00 за примірник.

Замовлення разом з грішми посилайте на адресу Ради Української Школи.

UKRAINIAN EDUCATIONAL
COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Ave.
Winnipeg, Manitoba

ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні Української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотами. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

ВЕСІЛЬНІ ОБРЯДИ І ЗВИЧАЇ.

Пані Олександра Кампінська-Тацюн, довголітня членкиня Союзу Українок Канади у Тандер Бей, Онт., подарувала в користь журнала „Промінь" сто примірників своєї книжки

В цій книжці пані Тацюн, як авторка, оповідає про те, як в її рідних сторонах в Україні, в Сокальщині, відки вона родом, відбувалось весілля. Є тут подані всі обрядові форми, весільні пісні та інше.

Книжка ілюстрована деякою народньою ношею Сокальщини та іншими знімками. Весь прихід з продажі піде на журнал „Промінь". Ціна $2.00 з пересилкою.

Замовляти:

PROMIN
Box 3551, Sta. B.
Winnipeg, Man. R2W 3R4